

I.
UPRAVA, ODBORI, ČLANOVI.

UPRAVA.

Predsjednik:

TADE SMIČIKLAS.

Predstojnici razredn :

U historičko-filologičkom razredu:

Dr. MILIVOJ ŠREPEL.

U filozofičko-juriđičkom razredu:

Dr. FRANJO MARKOVIĆ.

U matematičko-prirodoslovnom razredu:

SPIRO BRUSINA.

Tajnik:

Dr. FRAN VRBANIĆ.

Knjižničar i zamjenik drugoga tajnika:

Dr. AUGUST MUSIĆ.

Arhivar:

TADE SMIČIKLAS.

Privr. ravnatelj Strossmayerove galerije slika:
Dr. JOSIP BRUNŠMID.

Pomoćno osoblje:

Pisar: *Janko Benković.*

Podvornik: *Dragutin Firšt.*

ODBORI.

a) Financijalni:

Dr. FRAN VRBANIĆ.

MILOVAN ZORIČIĆ.

b) Za izdavanje historičkih i historičko-juridičkih
spomenika:

VJEKOSLAV KLAIĆ.

NATKO NODILO.

TADE SMIČIKLAS.

IVAN TKALČIĆ.

c) Za izdavanje starih pisaca hrvatskih:

PERO BUDMANI.

Dr. TOMO MARETIĆ.

Dr. FRANJO MARKOVIĆ.

ARMIN PAVIĆ.

Dr. MILIVOJ ŠREPEL.

d) Za sabiranje spomenikâ tradicionalne literature:

Dr. ĐURO ARNOLD.

Dr. DRAGUTIN BORANIĆ.

SPIRO BRUSINA.

PERO BUDMANI.

Dr. TOMO MARETIĆ.

Dr. AUGUST MUSIĆ.

IVAN MILČETIĆ.
TADE SMIČIKLAS.
Dr. MILIVOJ ŠREPEL.

e) Za galeriju slika :

Dr. JOSIP BRUNŠMID.
SPIRO BRUSINA.
Dr. FRANJO MARKOVIĆ.
TADE SMIČIKLAS.*
Dr. MILIVOJ ŠREPEL.
MILOVAN ZORIČIĆ.

f) Za knjižnicu :

PREDSEDNIK I RAZREDNI PREDSTOJNICI.

ČLANOVI.

(Redom izbora.)

Počasni članovi :

1. DIMITRIJ IVANOVIĆ MENDELEJEV, pravi ruski državni savjetnik, umir. sveučilišni profesor u Petrogradu. (1882., 5. pros.)
2. Dr. ANTONIN FRIČ, umir. profesor češkoga sveučilišta u Pragu. (1893., 12. pros.)
3. NIKOLA TESLA, elektrotehnik u New-Yorku. (1896. 17. pros.)
4. FRANJO BULIĆ, umir. gimn. ravnatelj, ravnatelj arheologičkoga muzeja u Spjetu. (1898., 15. pros.)
5. IVAN vitez TRNSKI, umirovljen c. i kr. pukovnik i kr. veliki župan u Zagrebu. (1899., 14. pros.)
6. Dr. FRANJO IVEKOVIĆ, kanonik prvostolne crkve zagrebačke. (1901., 12. pros.)
7. Fra GRGA MARTIĆ, isluženi provincijal reda oo. Franjevaca u Kreševu. (1902., 11. pros.)

U razredu historičko-filologičkom:

a) *Pravi*:

1. Dr. VATROSLAV JAGIĆ, c. kr. dvorski savjetnik, ruski tajni savjetnik, prof. u sveučilištu u Beču. (1866., 9. svib.)
2. ARMIN PAVIĆ, predstojnik odjela za bogoštovlje i nastavu kr. hrv.-slav.-dalm. zemaljske vlade u Zagrebu. (1874., 23. stud.)
3. PERO BUDMANI, gimnazijski profesor u Zagrebu. (1883., 21. stud.)
4. IVAN TKALČIĆ, nadarbenik prvostolne crkve u Zagrebu. (1883., 21. stud.)
5. NATKO NODILO, umir. profesor u sveučilištu u Zagrebu. (1883., 21. stud.)
6. TADE SMIČIKLAS, profesor u sveučilištu u Zagrebu, predsjednik i arhivar. (1883., 21. stud.)
7. Dr. TOMO MARETIĆ, profesor u sveučilištu u Zagrebu. (1890., 4. pros.)
8. Dr. MILIVOJ ŠREPEL, profesor u sveučilištu u Zagrebu, predstojnik razreda. (1893., 12. pros.)
9. VJEKOSLAV KLAIĆ, profesor u sveučilištu u Zagrebu. (1896., 17. pros.)
10. Dr. AUGUST MUSIĆ, profesor u sveučilištu u Zagrebu, knjižničar i zamjenik drugoga tajnika. (1896., 17. pros.)

b) *Dopisnici*:

1. MARTIN HATTALA, umir. profesor češkoga sveučilišta u Pragu. (1867., 25. srp.)
2. Dr. VACLAV V. vitez TOMEK, umir. profesor češkoga sveučilišta u Pragu. (1867., 25. srp.)
3. Dr. LOUIS LEGER, profesor u Collègeu de France u Parizu. (1870., 24. stud.)
4. ČEDOMILJ MIJATOVIĆ, srpski kr. poslanik u raspoloženju u Biogradu. (1873., 24. stud.)

5. MARIN DRINOV, profesor u sveučilištu u Harkovu. (1879., 21. stud.)
6. MILAN Đ. MILIĆEVIĆ, umir. državni savjetnik u Biogradu. (1879., 21. stud.)
7. LUKA ZORE, umir. gimnazijski profesor u Dubrovniku. (1882., 5. pros.)
8. DR. AUGUST LESKIEN, profesor u sveučilištu u Leipzigu. (1883., 21. pros.)
9. ILARION RUVARAC, arhimandrit u fruškogorskom manastiru Grgetegu. (1888., 3. pros.)
10. DR. GRGUR KREK, umir. profesor gradačkoga sveučilišta u Ljubljani. (1888., 3. pros.)
11. DR. KONSTANTIN JIREČEK, profesor u sveučilištu u Beču. (1889., 27. stud.)
12. FEODOR I. USPENSKI, ravnatelj ruskoga arheološkoga instituta u Carigradu. (1890., 7. pros.)
13. TIMOFEJ D. FLORINSKI, profesor u sveučilištu sv. Vladimira u Kijevu. (1890., 7. pros.)
14. JOSIP JELČIĆ, profesor pomorske akademije u Trstu. (1893., 12. pros.)
15. ALEKSANDAR N. VESELOVSKI, profesor u sveučilištu u Petrogradu. (1893., 12. pros.)
16. IVAN MILČETIĆ, profesor u kr. gimnaziji u Varaždinu. (1893., 12. pros.)
17. DR. MILAN VITEZ REŠETAR, profesor slavenske filologije u sveučilištu u Beču. (1896., 17. pros.)
18. MARCEL KUŠAR, gimnaz. profesor u Zadru. (1896., 17. pros.)
19. DR. ERNST MUKA, gimnazijski profesor u Freibergu u Saskoj. (1896., 17. pros.)
20. DR. MATIJA MURKO, profesor slavenske filologije u sveučilištu u Gracu. (1897., 16. pros.)

21. Dr. STANISLAV SMOLKA, c. kr. dvorski savjetnik, sveuč. profesor i generalni tajnik akademije znanosti u Krakovu. (1898., 15. pros.)
22. Dr. IVAN ŠIŠMANOV, profesor komparativne književne povijesti u višem učilištu u Sofiji. (1898., 15. pros.)
23. Dr. JOSIP BRUNŠMID, profesor u sveučilištu i ravnatelj zem. arheol. muzeja u Zagrebu. (1899., 14. pros.)
24. MAKSO PLETERŠNIK, umir. gimnazijski profesor u Ljubljani. (1899., 14. pros.)
25. Dr. LJUBOMIR MILETIĆ, prof. slavenske filologije u višem učilištu u Sofiji. (1900., 13. pros.)
26. RUDOLF STROHAL, ravnatelj realne gimnazije u Karlovcu. (1901., 12. pros.)
27. Dr. DANE GRUBER, profesor u donjogradsnoj gimnaziji u Zagrebu. (1901., 12. pros.)
28. Dr. LUKA JELIĆ, profesor bogoslovije u Zadru. (1902., 11. pros.)

U razredu filozofičko-juridičkom:

a) Pravi:

1. Dr. BALTAZAR BOGIŠIĆ, umirovljen profesor odeskoga sveučilišta, ruski tajni savjetnik, umirovljen crnogorski ministar pravde u Parizu. (1867., 25. srp.)
2. Dr. JAROMIR HANEL, c. kr. dvorski savjetnik, profesor u češkom sveučilištu u Pragu (1874., 23. stud.)
3. Dr. FRANJO MARKOVIĆ, profesor u sveučilištu u Zagrebu, predstojnik razreda. (1876., 20. stud.)
4. Dr. FRAN VRBANIĆ, profesor u sveučilištu u Zagrebu, prvi tajnik. (1886., 21. stud.)
5. MILOVAN ZORIČIĆ, predstojnik kr. zemaljskoga statističkog ureda u Zagrebu. (1893, 12. pros.)

6. Dr. ĐURO ARNOLD, profesor u sveučilištu u Zagrebu. (1899., 14. pros.)
7. Dr. ANTUN BAUER, profesor u sveučilištu u Zagrebu. (1899., 14. pros.)

b) Dopisnici:

1. Dr. HERMENEGILD vitez JIREČEK, umirov. odsječni predstojnik u ministarstvu za bogoštovlje i nastavu u Beču. (1867., 25. srp.)
2. LUKA ZIMA, umir. gimnaz. profesor u Varaždinu. (1882., 5. pros.)
3. Dr. MARIJAN DERENČIN, umir. predstojnik odjela za pravosuđe kr. zem. vlade i odvjetnik u Zagrebu. (1889., 27. stud.)

U razredu matematičko-prirodoslovnom:

a) Pravi:

1. SPIRIDION BRUSINA, umirov. profesor sveučilišta u Zagrebu, predstojnik razreda. (1874., 23. stud.)
2. Dr. KARLO ZAHRAĐNIK, c. kr. dvorski savjetnik, profesor u češkoj tehnici u Brnu. (1882., 5. pros.)
3. Dr. GUSTAV JANEČEK, profesor u sveučilištu u Zagrebu. (1887., 7. pros.)
4. Dr. VINKO DVOŘÁK, profesor u sveučilištu u Zagrebu. (1887., 7. pros.)
5. Dr. MIŠO KIŠPATIĆ, profesor u sveučilištu u Zagrebu. (1887., 7. pros.)
6. Dr. ANDRIJA MOHOROVIČIĆ, profesor u realnoj gimnaziji i sveučilišni docent u Zagrebu. (1898., 15. pros.)

b) Dopisnici:

1. MARTIN SEKULIĆ, umirovljen gimn. profesor u Zagrebu. (1873., 24. stud.)

2. Dr. FRANJO VEJDOVSKÝ, profesor u češkom sveučilištu u Pragu. (1885., 16. pros.)
 3. JOVAN ŽUJOVIĆ, profesor velike škole u Biogradu. (1886., 16. pros.)
 4. NIKOLAJ ALEKSANDROVIĆ MENŠUTKIN, profesor u sveučilištu u Petrogradu. (1886., 16. pros.)
 5. DIMITRIJE NEŠIĆ, umir. državni savjetnik u Biogradu. (1890., 4. pros.)
 6. ĐURO ZLATARSKI, profesor u višem učilištu u Sofiji. (1890., 4. pros.)
 7. Dr. DRAGUTIN KRAMBERGER-GORJANOVIĆ, profesor u sveučilištu u Zagrebu. (1891., 7. pros.)
 8. Dr. C. LE PAIGE, profesor u sveučilištu u Liègeu. (1891., 7. pros.)
 9. SIMA LOZANIĆ, srpski kr. poslanik u raspoloženju u Biogradu. (1894., 12. pros.)
 10. Dr. VLADIMIR VARIČAK, profesor u sveučilištu u Zagrebu. (1894., 12. pros.)
 11. Dr. DAVID SEGEN, profesor u sveučilištu u Zagrebu. (1894., 12. pros.)
 12. Dr. ANTUN HEINZ, profesor u sveučilištu u Zagrebu. (1897., 16. pros.)
 13. Dr. MIHAJLO PETROVIĆ, profesor u velikoj školi u Biogradu. (1897., 16. pros.)
-

Umrli članovi:

Počasni:

1. Dr. *August Schleicher*, profesor u sveučilištu, 17. pros. 1869. u Jeni.
2. Dr. *Jan Emanuel Purkině*, profesor u sveučilištu, 29. srp. 1869. u Pragu.
3. *Karlo Jaromir Erben*, praški arhivar, 21. listop. 1871. u Pragu.
4. Dr. *Franjo Palacký*, češki historiograf, 26. svib. 1870. u Pragu.

5. *Mihajlo Petrović Pogodin*, ruski drž. savjetnik i profesor u sveučilištu, 20. pros. 1876. u Moskvi.
6. *Jovan Gavrilović*, bivši srpski regent, 10. kolov. 1877. u Biogradu.
7. *Roberto Visiani*, senator talijanski i profesor sveučilišni, 4. svib. 1878. u Padovi.
8. *Ismail Ivanović Sreznevski*, profesor u sveučilištu, 20. velj. 1880. u Petrogradu.
9. Dr. *Ami Boué*, geolog, 2. stud. 1881. u Beču.
10. *Aleksandar Vaclav Maciejowski*, profesor u sveučilištu, 10. velj. 1883. u Varšavi.
11. *Ivan Kukuljević Sakcinski*, umir. veliki župan, 1. kolov. 1889. u Puhakovcu.
12. Dr. *Franjo Miklošić*, umir. sveučilišni profesor, 7. ož. 1891. u Beču.
13. *Stjepan Schulzer Muggenburški*, umir. c. kr. satnik, 5. velj. 1892. u Vinkovcima.
14. *Jakub Karlović Grot*, ruski tajni savjetnik i potpredsjednik ruske akademije nauka, 6. lip. 1893. u Petrogradu.
15. Dr. *Dionizije Stur*, ravnatelj c. k. geologičkoga zavoda, 9. listop. 1893. u Beču.
16. *Ivan K. Rossi*, commendatore, predstojnik vatinskih muzeja, 10. ruj. 1894. u Rimu.
17. *Aristo Aristović Kunik*, c. ruski tajni savjetnik i akademik, 30. siječ. 1899. u Petrogradu.

U razredu historičko-filologičkom:

a) Pravi:

1. *Ivan Berčić*, profesor, 14. trav. 1870. u Zadru.
2. *Fran Kurelac*, književnik, 18. lip. 1874. u Zagrebu.
3. *Matija Mesić*, sveučilišni profesor, 5. pros. 1878. u Zagrebu.
4. Dr. *Đuro Daničić*, profesor slavenske filologije u velikoj školi u Biogradu, redaktor akademičkoga rječnika, 15. stud. 1882. u Zagrebu.
5. Dr. *Lavoslav Geitler*, sveučilišni profesor u Zagrebu, 2. lip. 1885. kod Beča.
6. Dr. *Franjo Rački*, predstojnik razreda, opat i kanonik prvo-stolne crkve, 13. velj. 1894. u Zagrebu.
7. *Šime Ljubić*, umir. ravnatelj arheolog. muzeja u Zagrebu, 19. listop. 1896. u Starom gradu na Hvaru.

8. *Matija Valjavec*, umir. gimnazijski profesor, knjižničar, 15. ož. 1897. u Zagrebu.
9. Dr. *Petar Matković*, umir. zagr. sveučilišni profesor, 26. ož. 1898. u Beču.
10. Dr. *Franjo Maicner*, kr. zem. nadzornik za srednje škole, 2. ož. 1903. u Zagrebu.

b) Dopisnici:

1. *Vinko Pacel*, tajnik kr. hrv.-slav.-dalm. zemaljske vlade, 1870. u Karlovcu.
2. *Ivan Erazmo Vocel*, sveučilišni profesor, 17. ruj. 1871. u Pragu.
3. *Aleksandar F. Gilferding*, drž. podtajnik ruskoga ministarstva, 1872. u Petrogradu.
4. *Kapiton Novestrujev*, prof. duh. akademije, 1873. u Moskvi.
5. Dr. *Janko Šafařík*, član državnoga savjeta, 20. srp. 1876. u Biogradu.
6. *August Bielowski*, historiograf, 10. stud. 1876. u Lavovu.
7. *Sergij Mihajlovič Solorjev*, ruski tajni savjetnik, profesor u sveučilištu, 16. listop. 1879. u Moskvi.
8. *A. A. Kotljarevski*, profesor u sveučilištu, 11. listop. 1881. u Kijevu.
9. *Nikola Ivanović Kostomarov*, član arheografske komisije, 19. trav. 1885. u Petrogradu.
10. *Aleksandar Vasiljevič Gorski*, rektor duh. akademije, 23. listop. 1885. u Moskvi.
11. *Petar Aleksijević Lavrovski*, školski popečitelj, 19. velj. 1886. u Petrogradu.
12. *Josip Jireček*, umirovljen c. kr. austrijski ministar za bogoštovlje i nastavu, predsjednik češkoga učenoga društva u Pragu, 25. stud. 1888.
13. *Radoslav Lopašić*, umirovljen tajnik kr. hrv.-slav.-dalm. zem. vlade, 25. trav. 1893. u Zagrebu.
14. Dr. *Ivan Broz*, profesor gimnazijski, 25. pros. 1893. u Zagrebu.
15. *A. Pavinski*, profesor u sveučilištu u Varšavi, 26. kolov. 1896.
16. Dr. *Ivan Črnčić*, natpop sv. Jeronima u Rimu, 7. siječ. 1897. u Rimu.
17. O. *Euzebij Fermendžin*, analista reda oo. Franjevaca, 25. lip. 1897. u Našicama.
18. *Nikifor Dučić*, arhimandrit, član srpske akademije, 6. ož. 1900. u Biogradu.

19. Dr. *Ernst Dümmler*, umir. profesor u sveučilištu u Berlinu, 11. ruj. 1902. u Friedrichsrodi.
20. *Pera P. Đorđević*, umir. državni savjetnik i senator u Biogradu, 18. stud. 1902. u Biogradu.
21. *Jan Kartowicz*, bivši urednik „Wisła“, 14. lip. 1903. u Varšavi.

U razredu filozofičko-juridičkom :

a) Pravi :

1. Dr. *Božidar Petranović*, c. kr. dvorski savjetnik i prisjednik prizivnoga suda u Zadru, 12. ruj. 1874. u Mlecima.
2. Dr. *Jovan Subotić*, odvjetnik, 28. siječ. 1886. u Zemunu.
3. *Janko Jurković*, odsječni savjetnik kod kr. zemaljske vlade, 20. ož. 1889. u Zagrebu.
4. *Adolfo Veber*, kanonik prvostolne crkve zagr., 6. kolov. 1889. u Zagrebu.
5. Dr. *Mirko Šuhaj*, prisjednik kr. stola sedmorice, 30. stud. 1889. u Budimpešti.
6. Dr. *Blaž Lorković*, sveučilišni profesor, 17. velj. 1892. u Zagrebu.
7. *Mirko Bogović*, umir. kr. ministarski savjetnik, 4. svib. 1893. u Zagrebu.
8. Dr. *Pavao Muhić*, umirovljen predstojnik odjela za bogoštovlje i nastavu kr. zem. vlade, 17. listop. 1897. u Zagrebu.
9. Dr. *Kosta Vojnović*, umir. profesor zagr. sveučilišta, 20. svib. 1903. u Dubrovniku.

b) Dopisnici :

1. *Miloš Popović*, pisac, 8. kolov. 1879. u Biogradu.
2. *Medo knez Pucić*, vlastelin, 1. srp. 1882. u Dubrovniku.
3. Dr. *Romuald Hube*, ruski pravi tajni savjetnik i senator, 28. ruj. (po st.) 1890. u Varšavi.
4. Dr. *Gustav Wenzel*, umirovljen sveučilišni profesor i član velikaške kuće ugarske, 24. stud. 1891. u Budimpešti.
5. *Vaclav Brandl*, zem. arhivar u Brnu, 5. pros. 1901.
6. *Matija Ban*, umir. činovnik u ministarstvu spoljašnjih djela, 14. ož. 1903. u Biogradu.

U razredu matematičko-prirodoslovnom:

a) Pravi:

1. *Živko Vukasović*, školski nadzornik kod vlade za hrvatsko-slavonsku Krajinu, 10. kolov. 1874. u Zagrebu.
2. *Dr. Janez Bleiweiss*, predsjednik Matice slovenske, 22. stud. 1881. u Ljubljani.
3. *Dr. Josip Šloser-Klekovski*, odsječni savjetnik kod kr. zem. vlade, 28. travnja 1882. u Zagrebu.
4. *Ljudevit Vukotinović*, umirovljen veliki župan, 17. ož. 1893. u Zagrebu.
5. *Dr. Đuro Pilar*, profesor u sveučilištu, 19. svib. 1893. u Zagrebu.
6. *Dr. Bogoslav Šulek*, tajnik Akademije, 30. stud. 1895. u Zagrebu.
7. *Josip Torbar*, predsjednik Akademije, 26. srp. 1900. u Zagrebu.

b) Dopisnici:

1. *Franjo Erjavec*, profesor c. kr. velike realke u Gorici, 13. siječ. 1887.
2. *Dr. J. Pančić*, profesor velike škole u Biogradu, predsjednik srpske kr. akademije, 7. ož. 1888. u Biogradu.
3. *Dr. E. Weyr*, sveučilišni profesor, 4. pros. 1893. u Beču.
4. *Dr. Bogoslav pl. Jiruš*, profesor u češkom sveučilištu, 16. stud. 1901. u Pragu.
5. *Dr. Franjo Studnička*, c. kr. dvorski savjetnik, profesor češkoga sveučilišta, 21. velj. 1903. u Pragu.
6. *Dr. Eduard Weyr*, c. kr. dvorski savjetnik, profesor češke politehnike, 23. srp. 1903. u Pragu.
7. *Dr. Šimun Šubić*, umir. profesor sveučilišni, 27. srp. 1903. u Gracu.

II.

RAZREDNE I ODBORSKE SJEDNICE U GODINI 1903.

Sjednice razreda historičko-filologičkoga.

Dne 5. siječnja 1903.

Predstojnikom razrednim za g. 1903. bira se jednoglasno dosadašnji predstojnik dr. M. Šrepel.

Odobrava se, što je dr. Šrepel iz popisa knjiga, koje je g. Kaznačić ponudio na prodaju, one, što ih biblioteka Akademije nema, za nju nabavio za K. 166⁵ iz dotacije za „Građu“ (od g. 1902.).

Na prijedlog T. Smičiklase i dra. Šrepela odlučuje se nabaviti od istoga g. Kaznačića rukopis, u kojem su izvješća J. Palmotića, za 150 K. iz dotacije za „Građu“ (od g. 1903.).

Na prijedlog dra. Šrepela i dra. Musića prihvaćaju se za „Rad“ rasprave čl. dop. R. Strohala „Osobine današnjega delničkoga narječja“ i „Osobine današnjega lokvarskoga narječja“.

Na prijedlog dra. Šrepela prima se za „Građu“ radnja g. prof. dra. Fr. Ilešića iz Ljubljane o St. Vrazu.

Odobrava se, što je dr. Šrepel pisao g. M. Kusijanoviću, da pošalje original prijepisa drame „Filomena“, da se prijepis može kolacionirati.

Dr. Šrepel priopćuje, da mu je g. dr. prof. Šurmin izjavio, da u njega nema nikakvih listina iz arhiva, nego samo Bösendorferovi prijepisi, koje će i vratiti.

Sa zahvalnošću se prima za knjižnicu na dar od g. D. pl. Preradovića njemačka štampana brošura o bitki na Kupu 19. srpnja 1592.

Na prijedlog dra. Šrepela i dra. Maretića odlučuje se rukopis „Из живота и књижевнога рада Никанора Гружића“ povratiti piscu g. prof. Đ. Magaraševiću s uputom, da prikupljenu građu obradi.

O želji g. Karáseka, da bi se njegove Dubrovačke legende štampale u originalnom pravopisu, odlučit će se, kad se njegov prijepis isporedi s originalom, koji će se od njega zatražiti.

Na prijedlog T. Smičiklasa prihvaća se za „Starine“ rukopis g. B. Poparića „Pisma Ivana Lucića Trogiranina“ i uvažava molba poč. čl. Fr. Bulića, da se 250 osobitih otisaka ove radnje pokloni društvu „Bihaću“.

Dne 30. travnja 1903.

Nakon izvješća dra. Maretića o Karásekovu prijepisu Dubrovačkih legenda, koji je izvjestitelj isporedio s originalom, prihvaća se prijedlog dra. Musića, da se taj rukopis ne primi za publikacije Akademije, uz dodatak T. Smičiklasa i dra. Šrepela, da se uvod Karásekov primi kao rasprava za „Rad“, samo ga treba dati prevesti na hrvatski, jer je napisan njemački.

Na prijedlog dra. Šrepela i dra. Maretića prima se za „Rad“ po njihovu napatku prerađeni rukopis g.

Đ. Magaraševića „Живот и књижевни рад Никанора Гружића“. Ujedno se odlučuje, da se po piščevoj želji njegov rukopis štampa ćirilicom.

Sa zahvalnošću se primaju darovi: od g. S. Aranićkoga dva lista i jedna pjesma iz ostavine O. Utješenovića; od g. D. pl. Preradovića ostatak pisama i još neke sitnice njegova pokojnoga oca uz novu pošiljku knjiga; od g. dra. M. Šenoe „Paprike“, satirske pjesme iz ilirskoga doba.

Na prijedlog dra. Šrepela prihvaća se za „Građu“ rasprava g. prof. dra. T. Matića: „Zadnji dani Lovre Mahnića“ (Šenoina Prijana Lovre).

Odobrava se, što su g. fra Metodu Semenčiću za prijeпис dviju pjesama Zantottijevih (o Malti i o Klisu) poslane nekolike filologičke publikacije Akademije za knjižnicu sjemeništa u Zadru.

Prihvaća se prijedlog dra. Šrepela, da se članci u „Građi“, koji nijesu pusta građa, honoriraju po 40 K. od arka, s dodatkom, da u svakom slučaju ima o tom odlučiti razred.

Na prijedlog dra. Šrepela prihvaća se ponuda g. D. pl. Preradovića, da Akademija kupi sve nje-mačke pjesme njegova pok. oca za svotu od 600 K., koja će se uvrstiti u proračun za g. 1904.

Prihvaća se prijedlog dra. Maretića, da se od knjižara A. Müllera u Budimpešti kupi ćirilski rukopis, u kojem su različne molitve i zaklinjanja, i prijedlog T. Smičiklasa, da se za nj ponudi 30 K.

Dne 30. svibnja 1903.

Prima se prijedlog dra. Šrepela, da se rasprava g. prof. dra. Fr. Ilešića iz Ljubljane „Hrvati i Hrvatska u dnevniku optujskoga župnika Kellnera“ prihvati za „Građu“.

Sa zahvalnošću se prima na dar od g. D. pl. Pre-rado-vića sedam listova banu Jelačiću (u konceptu) i tri njemačke rasprave njegova pok. oca.

Dr. Šrepel priopćuje, da mu je član dop. dr. M. Rešetar na njegovo pitanje odgovorio, da je voljan prirediti pjesme Ignjata Đorđića za štampu u „Starim piscima hrvatskima“, ali ne može to učiniti prije godine 1905.

Budući da je g. Karásek na obavijest o tom, što je razred odlučio o njegovu prijepisu Dubrovačkih legenda, zamolio, da bi Akademija tiskala ne samo njegov uvod, nego i sam prijepis, odlučuje se na prijedlog dra. Maretića zapitati g. Karáseka, je li voljan sam prirediti prijepis u transkripciji.

Dr. Šrepel izjavljuje, da će napisati nekrolog pok. pravomu članu dru. Fr. Maixneru za „Ljetopis“.

Dne 11. srpnja 1903.

Na pitanje člana dop. dra. Rešetara odlučuje se, da se među djelima I. Đorđića ima štampati i „Život sv. Benedikta“.

Sa zahvalnošću se prima na poklon rukopis Bunivćevih „Plandovanja“ od g. M. Ivanovića, trgovca u Janjini u Dalmaciji.

Na prijedlog dra. Šrepela i dra. Maretića prima se za „Rad“ rasprava g. A. Gavrilovića iz Biograda „Prvo istorisko doba narodne poezije“ uz dodatak, da se po želji pišćevoj štampa u ekavskom govoru.

Sa zahvalnošću se prima na znanje, da je g. fra Metod Semenčić u Zadru poslao za „Građu“ nekoliko bilježaka o životu I. Zanottija.

Na prijedlog dra. Šrepela odlučuje se kupiti prvo izdanje Monaldijeve „Irene“, koje se nudi na prodaju, i to za cijenu od 20 K. iz dotacije za „Građu“.

Prihvaća se prijedlog dra. Šrepela, da se primi za „Građu“ rukopis g. prof. R. Brandta (u Moskvi) pod natpisom „Prinos k tekstu Palmotićeve Captislave“.

Na prijedlog predsjednika T. Smičiklasa prihvaća se za „Starine“ rukopis g. E. Laszowskoga „Prilog k povijesti opatije topuske“.

Dr. Musić predlaže, da se nastavi ekscerpiranje knjiga za „Rječnik“, poglavito takovih, u kojima su priopćeni primjeri narodnoga govora (n. pr. Zbornika za narodni život i običaje južnih Slavena). S tim se slaže i obrađivač „Rječnika“ P. Budmani. Razred odlučuje, da će predložiti glavnoj skupštini, da uvrsti u proračun za g. 1904. svotu potrebnu za taj posao.

Dr. Musić spominje, da je pok. M. Valjavec obradio za „Rječnik“ riječi, koje se počinju s „la-“; kako je sadašnji obrađivač „Rječnika“ P. Budmani dospio do slova „l“, došlo je vrijeme, da Akademija taj rukopis nabavi za porabu obrađivaču, kojemu će, kako sam priznaje, dobro poslužiti. Razred odlučuje, neka se konstatira, nije li Valjaveu Akademija još za života taj posao naplatila; ako nije, neka se gospođi udovici njegovoj za nj ponudi 100 K., pa ako ona na to pristane, neka se ta svota uvrsti u proračun za g. 1904.

Nakon rasprave o predlaganju novih članova odlučuje se, da se predlože za članove dopisnike: dr. Ferdo Šišić, profesor gornjogradske gimnazije i privatni docent hrv. povijesti u sveučilištu u Zagrebu; dr. Jovan Cvijić, profesor velike škole u Biogradu; dr. Juraj Polívka, profesor češkoga sveučilišta u Pragu. Za prvoga i drugoga napisat će pismen prijedlog T. Smičiklas, a za trećega dr. Šrepel.

Dne 19. studenoga 1903.

Na prijedlog T. Smičiklasa i V. Klaića prihvaća se za „Rad“ rasprava g. dra. K. pl. Horvata „Ivan Zakmardi, protonotar kraljevstva hrvatskoga“.

Po prijedlogu dra. T. Maretića prima se za „Rad“ rasprava g. dra. I. Kasumovića „Izvori Palmotićeve drama Ipsipile i Akila“.

Predsjednik T. Smičiklas priopćuje, da su baštinići pokojnoga Ivana Kukuljevića Akademiji ponudili na prodaju zbirku listina iz njegove ostavine, te moli nazočne prave članove dra. Maretića i V. Klaića, da bi zajedno s njim te listine ogledali i onda za njih Akademiji učinili prijedlog.

Na molbu g. prof. Đ. Magaraševića odlučuje se, da će se njegovoj za „Rad“ već prihvaćenoj raspravi „Живот и књижевни рад Никанора Грујића“ na trošak Akademije dodati slika Grujićeva i u „Radu“ i u posebnim otiscima.

Na pismen prijedlog dra. Šrepela prima se za „Građu“ prilog gosp. dra. Fr. Ilešića iz Ljubljane „Prinos ka hrvatskoj bibliografiji“ (o kajkavskom katekizmu od g. 1809.).

Na pitanje dra. Musića odlučuje se predložiti skupnoj sjednici, da stvori zaključak, po kojem se piscima posebni otisci njihovih rasprava nemaju davati prije negoli izide dotična knjiga „Rada“.

Tajnik dr. Vrbanić predlaže osnovu proračuna za g. 1904., koliko se tiče poslova ovoga razreda, te se ona bez promjene odobrava.

Dne 26. studenoga 1903.

U javnoj sjednici čita najprije g. dr. I. Kasumović svoju raspravu „Izvori Palmotićeve drama Ipsipile i

Akila“ (koja je primljena za „Rad“ u razrednoj sjednici od 19. studenoga 1903.).

Zatim čita g. dr. K. pl. Horvat svoju raspravu „Ivan Zakmardi, protonotar kraljevstva hrvatskoga“ (koja je primljena za „Rad“ u razrednoj sjednici od 19. studenoga 1903.).

Sjednice razreda filozofičko-juridičkoga.

Dne 25. siječnja 1903.

Predstojnikom razrednim za g. 1903. bira se jednoglasno pravi član dr. Fr. Marković.

Dne 10. prosinca 1903.

Rasprava g. dra. I. Strohala „Opravdanost vlasnosti“, pošto joj je pisac jezik i stil ispravio, prihvaća se za „Rad“.

O raspravi g. Fr. Kuhača „Osebine narodne glazbe, naročito hrvatske“ odlučuje se, da se istom onda može tiskati u „Radu“, kad pisac izvede u njoj promjene, što ih ocjenjivač njezin pravi član P. Budmani traži.

Predstojnik dr. Marković izjavljuje, da je spreman napisati nekrolog pok. članu dopisniku M. Banu za „Ljetopis“.

Sjednice razreda matematičko-prirodoslovnoga.

Dne 26. travnja 1903.

Razrednim predstojnikom za g. 1903. bira se jednoglasno dosadašnji predstojnik S. Brusina.

Prihvaća se za „Rad“ rasprava profesora u Zadru g. M. Katurića „Novo nalazište jesetre atlantske Acipenser sturio L.“

Dne 12. srpnja 1903.

Prihvaćaju se za „Rad“ rasprave:

1. g. dra. V. Drapezyńskoga „Raspored meteoroloških elemenata u području barometričkih minima i maksima u St. Louisu (Sjev. Amerika)“ (na prijedlog dra. Mohorovičića uz dodatak dra. Kišpatića, da se od pisca zahtijeva, da svojoj raspravi doda nešto opširniji résumé na francuskom jeziku);

2. člana dopisnika dra. V. Varićaka „Primjedbe o geometriji Lobačevskoga“;

3. g. dra. Stj. Bohničeka „O zakonu recipročnosti za bikvadratne ostatke potencija u tijelu imaginarnih brojeva“ (na pismen prijedlog člana dopisnika dra. V. Varićaka);

4. g. dra. St. Hondla „O nul-mjestima gibanja tekućine“ (na pismen prijedlog člana dopisnika dra. V. Varićaka).

Nakon rasprave o novim članovima odlučuje se predložiti glavnoj skupštini, da izabere: za prvoga člana dosadašnjega člana dopisnika dra. Vladimira Varićaka, red. profesora sveučilišnoga u Zagrebu; za članove dopisnike: dra. Jurja Majcena, profesora realne gimnazije i privatnoga docenta sveučilišnoga u Zagrebu, i Ferdinanda Seidla, profesora c. kr. gimnazije u slov. Gorici. Za prvoga će pismen prijedlog izraditi predstojnik S. Brusina, za drugoga pravi član dr. Kišpatić, za trećega pravi član dr. Mohorovičić.

Dne 15. srpnja 1903.

U javnoj sjednici član dopisnik dr. Varićak najprije čita svoju raspravu „Primjedbe o geometriji Lobačevskoga“, a onda referira o raspravi prof. dra. Stj. Bohničeka „O zakonu recipročnosti za bikvadratne ostatke potencija u tijelu imaginarnih brojeva“; napokon

čita kao gost prof. dr. St. Hondl svoju raspravu „Onul-mjestima gibanja tekućine“.

Dne 12. listopada 1903.

Za „Rad“ se prihvaćaju ove rasprave:

1. g. prof. B. Kosića „Ribe dubrovačke“ (na prijedlog predstojnika S. Brusine);

2. g. prof. dra. J. Majcena „O jednoj posebnoj vrsti kubičnoga kompleksa“ (na pismen prijedlog člana dopisnika dra. V. Varićaka);

3. g. pristava sveuč. biblioteke D. Hirca „Revizija hrvatske flore, 1. dio“ (na pismen prijedlog člana dopisnika dra. A. Heinza i predstojnika S. Brusine).

Budući da je iz rasprave dra. V. Drapezyńskoga, koja je u sjednici od 12. srpnja o. g. prihvaćena za „Rad“, izišao opširan izvadak u „Meteorologische Zeitschrift 1903, 7.“, odlučuje se, da se ta rasprava nema štampati u „Radu“.

S obzirom na zaključak historičko-filologičkoga razreda u sjednici od 11. srpnja o. g., da se g. dr. Jovan Cvijić, profesor velike škole u Biogradu, predlaže za člana dopisnika naše Akademije, koji je objavljen u skupnoj sjednici od 12. srpnja o. g., odlučuje razred, da dr. Cvijić, ako ga Akademija izabere za člana dopisnika, ima pripadati matematičko-prirodoslovnomu, a ne historičko-filologičkomu razredu. U ostalom razred matematičko-prirodoslovni posve pristaje uz prijedlog razreda historičko-filologičkoga.

Člana dopisnika dra. Varićaka, koji je obećao, da će napisati nekrolog pok. članu dopisniku dru. F. Studnički, odlučuje se zamoliti, da napiše nekrolog i pok. članu dopisniku dru. E. Weyru.

O građi za „Rad“ odlučuje se, ako bi je bilo previše za jednu knjigu, da se podijeli na dvije, koje su i onako u proračunu za ovu godinu.

Sjednice odbora za sabiranje spomenika tradicionalne literature.

Dne 18. travnja 1903.

Izvješće urednika „Zbornika“ dra. Boranića o svoj dosad sakupljenoj građi za „Zbornik“ raspoređanoj po krajevima, gdje je sakupljena, prima se na znanje s dodatkom, da se ima štampati u „Zborniku“, a dr. Boranić upućuje se, da nastoji naći sakupljača i u onim krajevima, otkud nije dosad prispjela još nikakva građa.

Po prijedlogu dra. Boranića određuju se nagrade nekim prinosnicima građe za „Zbornik“ u cjelokupnom iznosu od 1290 K.

Na prijedlog predsjednika T. Smičiklasa odlučuje se načelno, da se zbirke narodnih pjesama kao takove ne primaju za „Zbornik“, jer se izdavanja narodnih pjesama prihvatila „Matica hrvatska“. Za „Zbornik“ se primaju samo takove narodne pjesme, koje su upletene u samu građu folklorsku.

Dne 19. srpnja 1903.

Po prijedlogu dra. Boranića određuju se nagrade nekim prinosnicima građe za „Zbornik“ u cjelokupnom iznosu od 949 K. (držeći se načela, da se za bolju građu plaća 15 K. po štampanom arku).

Na prijedlog dra. Maretića i dra. Boranića prima se za „Zbornik“ rasprava g. dra. J. Polívke iz Praga „Paralele narodnim pripovijetkama u Strohalovu zborniku II.“.

Na pitanje dra. Boranića, koliko se može potrošiti na slike za 2. svezak VIII. knjige „Zbornika“, odlučuje odbor, da se ne smije prekoračiti svota određena u proračunu za VIII. knjigu „Zbornika“ (za slike će same trebati oko 400 K.).

Na prijedlog dra. Šrepela izriče odbor želju, da bi Akademija potakla izučavanje kajkavskoga dijalekta i odredila neku svotu za tu svrhu (kao što je petrogradska akademija odredila 500 rub. za izučavanje čakavskoga dijalekta).

Dne 19. studenoga 1903.

Po prijedlogu dra. Boranića određuju se nagrade nekim prinosnicima građe za „Zbornik“ u cjelokupnom iznosu od 430 K.

Sjednice odbora za galeriju slika.

Dne 12. veljače 1903.

Čita se predstavka Društva hrvatskih umjetnika, kojom društvo moli, da Akademija osnuje u svom krilu i četvrti (umjetnički) razred pa da ga po mogućnosti primjereno dotira, i predlaže, da bi Akademija osnovavši što prije umjetnički razred izabrala svojim članom g. V. Bukovca.

Saslušavši izvješće privremenoga ravnatelja galerije dra. Brunšmida stvorio je odbor nakon podulje rasprave ove zaključke :

1. da osnutak četvrtoga (umjetničkoga) razreda za sada ne može preporučiti Akademiji;

2. da galerijski odbor predlaže Akademiji, neka ravnatelj galerije uputi, da svake godine, kad se sastavlja proračun za buduću godinu, učini prijedlog o izdatku za potporu umjetnosti;

3. da se pitanje o definitivnom popunjenju mjesta ravnatelja galerije slika ostavi in suspenso.

U savezu s tim prihvaća se prijedlog dra. Markovića i dra. Šrepela, da Akademija zamoli hrvatske imućnike, neka svojim prinosima osnuju zakladu za podupiranje likovnih umjetnosti prema onomu, što bi imala biti svrha četvrtomu (umjetničkomu) razredu.

Prihvaća se prijedlog dra. Brunšmida, da se dvije slike Medulićeve, što ih Akademiji nudi na prodaju g. dr. Luttenberger na Rijeci za 16.000 K., ne kupe.

Na prijedlog dra. Brunšmida dopušta se uz neke uvjete g. R. Mosingeru, vlasniku svjetloslikarskoga zavoda u Zagrebu, da neke slike iz galerije kao umjetne listove reproducira onim načinom, kako se reproduciraju slike iz nekih drugih glasovitih galerija.

Prima se na znanje izvješće dra. Brunšmida, da su baštinici pokojnoga N. Mašića darovali Akademiji neke pokojnikove slike i knjige, koje je on od njih preuzeo, i prihvaća se njegov prijedlog, da im Akademija na tom daru izreče zahvalnost, a galerijski odbor da odluči, da li će se i koje će se slike Mašićeve metnuti u okvir i objesiti u galeriji.

Na molbu g. R. Valdeca, da bi Akademija otkupila njegove originalne modele poprsja biskupa Strossmayera i pok. Račkoga, koji će joj prije ili kasnije trebati kao pomoćni modeli kod izradbe spomenikâ, — izjavljuje odbor na prijedlog dra. Brunšmida i tajnika dra. Vrbanića, da ti modeli za galeriju nijesu, ali preporučuje Akademiji, da umjetnika podupre, jer je spomenik Račkoga dobro i jeftino izvršio.

Na prijedlog tajnika dra. Vrbanića odlučuje odbor podvornika Akademije uputiti, da poslije 1 sata nikoga ne pušta u galeriju.

Dne 16. prosinca 1903.

O ponudi g. D. pl. Weingärtnera, kojom nudi na prodaju svoju sliku „Sjednica hrvatskoga sabora od g. 1848.“ za 800 K., odgađa se zaključak na prijedlog predsjednika T. Smičiklasa.

Prima se na znanje izvješće dra. Brunšmida, da je portret pokrovitelja Akademije biskupa Strossmayera, što ga je Akademiji darovala Anka barunica Löwenthal, u galeriji obješen i darovateljici izrečena zahvala Akademije; — da će se (4) slike Mašiceve, što ih je Akademija primila iz ostavine pok. baruna Fr. Filipovića, objesiti u galeriji; — da je za Frangeševu bustu sv. Dominika, koju će Društvo umjetnosti predati galeriji, dao načiniti postament; — da je g. marquisa de Piennesa zamolio, da dođe pogledati, gdje će biti u galeriji njegove slike namještene; on je i došao i izjavio, da je s naumljenim arrangementom posve zadovoljan, pa obećao, da će i ostale slike što prije poslati.

Na prijedlog dra. Brunšmida odlučuje se od dvije slike, što ih je g. J. Bužan galeriji poklonio, primiti za galeriju samo „Nedjeljni sastanak“ i darovatelju izreći zahvalu na daru.

Po prijedlogu dra. Brunšmida odlučuje se dati načiniti fotografije od 8 slika, koje će služiti za ilustracije članku, što će ga g. G. Frizzoni iz Milana napisati o galeriji u stručnom časopisu.

Prima se na znanje izvješće predsjednika T. Smičiklasa, da je u kolovozu o. g. Društvo umjetnosti tražilo dopuštenje, da može neke slike, što ih je to društvo galeriji darovalo, i sadreno poprsje dra. Račkoga od R. Valdeca izložiti u izložbi društva „Manes“ u Pragu. Budući da se tada galerijski odbor nije mogao sastati, odredio je on, da se molba Društva umjetnosti

zadovolji, a ono je preuzelo svaku garanciju za slike i poprsje.

Predsjednik T. Smičiklas spominje, kako je Akademija u svojoj glavnoj skupštini od 10. prosinca o. g. zaključila osnovati temeljnu glavniciu za umjetnički razred u proslavu devedesetoga rođendana (4. veljače 1904.) svoga utemeljitelja i prvoga pokrovitelja biskupa J. J. Strossmayera, i pokrenuti akciju za prinose u tu glavniciu. Tu akciju po njegovu mnijenju ne bi imala voditi sama Akademija, nego odlični ljudi iz publike, koji se za to zanimaju, ali u suglasju s Akademijom. Zato bi se imalo pozvati nekoliko takovih ljudi na dogovor s članovima galerijskoga odbora (koji je za taj posao već u glavnoj skupštini raširen pravim članovima drom. A. Bauerom i drom Fr. Vrbanićem). Na tom bi se dogovoru učinio prijedlog za veliki odbor, koji bi onda čitavu akciju vodio. — Odlučeno je: 1. da se dogovor drži u nedjelju dne 20. prosinca; 2. da se na nj (osim raširenoga za taj posao galerijskoga odbora) pozovu p. n. gospoda: dr. M. Amruš, K. Crnčić, O. Frangeš, O. Iveković, dr. Š. Mazzura, dr. Stj. Miletić, dr. F. Suk, R. Valdec; 3. da konačna odluka prije proglašenja ima steći odobrenje skupne sjednice Akademije.

Na pitanje dra. Markovića, ne bi li snovani odbor morao steći oblasnu dozvolu za sabiranje prinosa (dok Akademija po čl. 17. svojih pravila takove dozvole ne bi trebala), odlučeno je o tom saslušati mnijenje jurista.

III.

SKUPNE SJEDNICE.

Dne 25. siječnja 1903.

Zahvalno se uzima na znanje izvješće, da je preuzvišeni gospodin pokrovitelj priopćio predsjedniku Akademije, da za slučaj svoje smrti galeriji slika poklanja sliku sv. Josipa od Overbecka.

Na znanje se prima izvješće, da je pravi član N. Nodilo pismeno izjavio, da ne pristaje na one pogodnosti, što mu ih je ponudila Akademija za prodaju njegove Historije srednjega vijeka, kao što je zaključeno u skupnoj sjednici od 19. listopada 1902.

Postupak uprave, koja je u povodu smrti člana dopisnika razreda historičko-filologičkoga P. Đorđevića (2. prosinca 1902.) poslala sažalnicu Srpskoj kralj. akademiji i supruzi pokojnikovoj, odobrava se uz klicanje: „Slava Đorđeviću!“

Na znanje se uzimaju dopisi kr. zemaljske vlade, odjela za bogoštovlje i nastavu, od 19. studenoga 1902. br. 5799. i od 12. prosinca 1902. br. 17.828., kojima se priopćuje, da su ispitani i u redu nađeni računi o upravi dohotka Jugoslavenske akademije za g. 1901. i računi o asfaltu položenom ispred Akademijskih kuća.

Prima se na znanje zahvala počasnoga člana dra. A. Friča na čestici o sedamdesetogodišnjici njegova života i zahvala fra G. Martića na izboru za počasnoga člana.

Ruskomu narodnomu institutu „Narodni dom“ u Lavovu, koji moli, da mu se poklone izdanja Akademije od g. 1903. i dalje, a po mogućnosti i pređašnja, dozvoljuje se za publikacije izašle do konca g. 1902. popust od 50% knjižarske cijene.

Na molbu g. dra. Boranića poklanjaju se g. A. G. Matošu u Parizu izdanja Akademije od g. 1902., da ih objavi u francuskim novinama.

Na znanje se primaju zaključci sjednice razreda historičko-filologičkoga od 5. siječnja 1903., razreda filozofičko-juridičkoga od 27. studenoga g. 1902. i razreda matematičko-prirodoslovnoga od 30. listopada 1902. i od 17. prosinca 1902.

Na znanje se uzima izbor dra. M. Šrepela za predstojnika historičko-filologičkoga i dra. Fr. Markovića za predstojnika filozofičko-juridičkoga razreda u g. 1903.

Otklanja se s načelnih razloga molba uprave seminara za slavensku filologiju u Gracu, da joj se poklone neke publikacije Akademije i pretplata snizi, i molba kluba slušača historije i geografije u zagrebačkom sveučilištu, da mu se poklone publikacije Akademije.

G. uredniku lista „Dom“ ustupaju se na porabu za njegov list neki clichéji slika priopćenih u „Zborniku“.

Listu „Pravčak“ u Ugarskom Hradištu odlučuje se u zamjenu slati „Zbornik“ počevši od g. 1903.

Preuzvišenomu će gospodinu pokrovitelju čestitati rođendan dne 4. veljače u ime Akademije predsjednik T. Smičiklas, a njemu će se pridružiti još koji član.

U različne odbore biraju se za god. 1903. članovi onako, kako je na str. 6. i 7. ovoga „Ljetopisa“ prikazano.

Na prijedlog pravoga člana dra. Šrepela odlučuje se čestitati češkomu pjesniku J. Vrehlickomu, koji 16. veljače 1903. slavi podesetogodišnjicu života, i pravomu i najstarijemu članu ove Akademije dru. V. Jagiću, koji ove godine slavi dvadesetipetogodišnjicu svoga „Archiva“.

Dne 8. ožujka 1903.

Postupak uprave, koja je u povodu smrti pravoga člana dra. Fr. Maixnera (2. ožujka 1903.) i člana dopisnika dra. Fr. Studničke (21. veljače 1903.) izjavila saučešće gospođi udovici Maixnerovoj i filozofičkomu fakultetu češkoga sveučilišta u Pragu, na Akademijskoj palači izvjesila crni barjak i na odar Maixnerov položila vijenac — odobrava se uz klicanje: „Slava Maixneru! Slava Studnički!“

Na znanje se prima izvješće, da je kr. zemaljska vlada (kao što je priopćila otpisom od 27. siječnja 1903. br. 791.) kr. zemaljskoj blagajni priposlala za Akademijsku zakladu papire i gotove novce iz ostavine pokojne Vilhelmine Šimatović, i to papire u iznosu od 9200 K., a gotove novce u iznosu od 1128 K. 88 fil., ali budući da kr. zemaljska vlada nije priopćila odluku suda, kojom se dovršila ostavinska rasprava ove ostavine, uprava je zamolila kr. zemaljsku vladu, da joj priopći konačni rezultat o razdiobi novaca unišlih iz ove ostavine.

U povodu pisma marquisa de Piennesa iz Vrbovca, kojim javlja, da je poslao iz Pariza prvu pošiljku od 10 slika poklonjenih galeriji slika, te moli, da mu se javi, da li Akademija ove slike prima, i koje im je

mjesto odredila, zaključuje Akademija, da se posebnom pismenom zahvalnicom marquisu de Piennesu izreče zahvalnost na ovom velikodušnom daru, da će Akademija prema broju i veličini darovanih slika za njihovu pohranu odrediti primjerenu dvoranu, da će s dozvolom darovateljevom nad ovom dvoranom postaviti natpis: „Francuska slikarska škola. Dar marquisa de Piennesa“, da će zamoliti darovatelja za njegov portret, koji bi se imao postaviti u središtu slika, i napokon da se zamoli pokrovitelj Akademije, da i on svojim pismom darovatelju zahvali. Ove zaključke ima uprava provesti, kako stigne prva pošiljka slika, a pismenu zahvalnicu ima darovatelju predati posebno poslanstvo pod vodstvom predsjednika Akademije.

Na molbu kr. županijske oblasti u Gospiću prepuštaju se bivšoj okružnoj učiteljskoj knjižnici u Gospiću Akademijske publikacije, koliko joj ih treba, za polovinu cijene.

G. E. Laszowskiu poklanjaju se na njegovu molbu neke Akademijske publikacije.

Uredništvu „Vijenca“ ustupaju se na porabu clichéji za slike o narodnom obrtu, koje se nalaze u „Zborniku“ knj. VII, 2.

Prihvaćaju se zaključci, što ih je galerijski odbor stvorio u sjednici od 12. veljače 1903. u povodu predstavke Društva hrvatskih umjetnika; samo se ne prihvaća zaključak, da Akademija zamoli hrvatske imućnike, neka svojim prinosima osnuju zakladu za podupiranje likovnih umjetnosti, nego se zaključuje, da se predstavka Društva hrvatskih umjetnika pošalje preuzvišenomu gospodinu pokrovitelju s molbom, da je izvoli primiti na znanje, i s izjavom, da Akademija žali, što zbog nedostatka novčanih sredstava ne može pristupiti k otvorenju četvrtoga razreda, i da bi bila sretna,

kad bi preuzvišeni gospodin pokrovitelj još za svoga života s otvorenjem ovoga razreda mogao vidjeti potpunu Akademiju.

Prihvaća se zaključak galerijskoga odbora o ugovoru s g. R. Mosingerom o reprodukciji slika iz galerije.

Prima se na znanje zaključak galerijskoga odbora o slikama i knjigama, što su ih Akademiji poklonili baštinci pokojnoga N. Mašića, kojima je uprava već poslala pismenu zahvalnicu.

Prema prijedlogu galerijskoga odbora zaključuje se, da se modeli biskupa Strossmayera i dra. Račkoga od g. R. Valdeca otkupe za iznos od 400 K., koji će se uračunati na račun god. 1903 pod stavkom „Razni troškovi“.

Prima se na znanje izvješće tajnika dra. Vrbanića, da je Knjižara Dioničke tiskare u g. 1902. prodala knjiga Akademijskih za 3585 K., a odbivši ugovoreni popust od 30% da ostaje na dispoziciju Akademiji K. 2509-5; a pravi se članovi dr. A. Bauer i dr. A. Mohorovičić biraju, da u smislu čl. 15. pravilâ pregledaju račun Knjižare Dioničke tiskare o prodanim knjigama Akademijskim i račune Akademijske uprave uopće u god. 1902.

Dne 26. travnja 1903.

Postupak uprave, koja je u povodu smrti člana dopisnika Matije Bana (14. ožujka 1903.) dala izvjesiti crni barjak na Akademijskoj palači i zamolila svoga člana dopisnika M. Miličevića u Biogradu, da Akademiju zastupa na sprovodu, da u ime njezino položi vijenac na odar pokojnikov i da izjavi sažaljenje Akademije porodici pokojnikovoj i Srpskoj kr. akademiji — odobrava se s usklikom: „Slava Banu!“

Na znanje se prima zahvala profesorskoga zbora filozofičkoga fakulteta češkoga sveučilišta u Pragu na sažalnici u povodu smrti njegova člana dra. Fr. Studničke.

Molba društva „Staatsbeamten-Casino“ u Trstu, da bi mu se besplatno dale Akademijske publikacije, ne može se uvažiti iz načelnih razloga.

Molba zavoda „Istituto orientale“ u Napulju za zamjenu publikacija ostaje neriješena, dok zavod ne opiše popis svojih izdanja.

Izvješće tajnika dra. Vrbanića o gospodarskoj upravi god. 1902., po kojem je u ovoj godini u svemu ostao višak od K. 2.058·33, a pribrojivši ovamo prijenos na g. 1902. u iznosu od K. 18.469·73 prikazuje se ukupna blagajnička zaliha na koncu god. 1902. u iznosu od K. 20.528·06, koja se prenosi na g. 1903., — prima se na znanje, a na prijedlog pravih članova dra. A. Bauera i dra. A. Mohorovičića izabranih u sjednici od 8. ožujka 1903. za pregledanje računâ podjeljuje se tajniku dru. Vrbaniću apsolutorij za g. 1902. i izriče mu se priznanje i hvala za točno i upravo uzorno vođenje financijskih posala. Tajnikovo je izvješće prema čl. 15. pravilâ poslano kr. zemaljskoj vladi i proglašeno u novinama.

Na znanje se prima izvješće pravih članova dra. A. Bauera i dra. A. Mohorovičića, da su pregledali račun Knjižare Dioničke tiskare o Akademijskim knjigama prodanima u g. 1902. i u potpunom ga redu našli s ukupnim iznosom od K. 2509·5, koja je svota i uručena Akademijskoj blagajni.

Na znanje se prima izvješće, da je preuzvišeni gospodin pokrovitelj dozvolio, da se g. R. Mosingeru prepusti reprodukcija slika iz galerije uz uvjete zaključene u sjednici od 8. ožujka 1903.

Na molbu uredništva časopisa „Караџић“ u Aleksincu zaključuje se, da mu se naknadno pošalje „Zbornik“ V/2, VI/1 i 2, VII/1 i 2 i da se zamjena u napredak nastavlja.

Na prijedlog dra. Musića odlučuje se Hrvatskomu naravoslovnomu društvu davati u zamjenu za „Glasnik“ publikacije 3. razreda.

Izvješće tajnika dra. Vrbanića, da kr. zemaljska vlada dozvoljava prodaju kuće u Ilici br. 50. za 70.000 K., ali ne dozvoljava, da se provizija od 1% posredniku plati iz kupovnine, prima se na znanje i dozvoljava, da se rečena provizija plati iz ovogodišnjega prihoda kuća.

Na prijedlog tajnika dra. Vrbanića zaključuje se, da se u Akademijskoj kući na Nadbiskupskom trgu br. 11. u sva tri stana sagradi soba za služinčad i kuponica, a trošak za to (3000—3700 K.) da se podmiri iz ovogodišnjega prihoda kuća.

Na znanje se prima izbor pravoga člana S. Brusine za predstojnika razreda matematičko-prirodoslovnoga u g. 1903. i zaključak sjednice istoga razreda od 26. travnja 1903., da se u „Radu“ štampa rasprava profesora M. Katurića „Novo nalazište jesetre atlantske Acipenser sturio L.“.

Izvješće predsjednika T. Smičiklasa, da je pripjelo za galeriju 11 slika od marquisa de Piennesa, da je on s izaslanicima Akademije S. Brusinom i drom. Brunšmidom izručio darovatelju zahvalu Akademije, da je isti dobrotvor galerije pristao na zaključke Akademije u sjednici od 8. ožujka 1903. i da je predsjedniku izručio pismo gospođe Mac Mahon — de Piennes, kojim ona izjavljuje, da će poslije smrti marquisa de Piennesa Akademiji predati neke u pismu spomenute slike, a napose poprsje marquisovo, i napokon da je predsjednik

o svemu tomu obavijestio preuzvišenoga gospodina pokrovitelja Akademije i zamolio ga, da on sam marquisu de Piennesu zahvali na ovom velikodušnom daru, — prima se na znanje uz dodatak, da se pismo gospođe Mac Mahon — de Piennes spravi u tresor Akademijske blagajne, a predsjednik da za svaki slučaj nastoji pribaviti fotografiju marquisa de Piennesa.

Dne 12. srpnja 1903.

Postupak uprave, koja je u povodu smrti pravoga člana i bivšega tajnika Akademije dra. K. Vojnovića (20. svibnja 1903. u Dubrovniku) zamolila člana dopisnika J. Jelčića, da Akademiju kod sprovođa zastupa i u njezino ime položi vijenac na odar pokojnikov, a na palači Akademije izvjesila crni barjak i porodici Vojnovićevoj brzojavno izrekla saučešće, — odobrava se uz klicanje: „Slava Vojnoviću!“

Na znanje se prima pismo preuzvišenoga gospodina pokrovitelja, koji je odgovorio na predstavku Akademije u povodu molbe Društva hrvatskih umjetnika za otvorenje četvrtoga razreda i podupiranje hrvatskih umjetnika.

Zaključci sjednice razreda historičko-filologičkoga od 30. travnja 1903. primaju se na znanje uz dodatak, da će se o kupnji Preradovićevih njemačkih pjesama stvoriti konačni zaključak, kad se bude raspravljao proračun za g. 1904.

Molba uprave srpskoga blagovjeshenskoga manastira u Žitomisliću za poklon Akademijskih publikacija ne uvažava se iz načelnih razloga.

Na molbu danskoga Znanstvenoga društva u Kjöbenhavnu odlučuje se slati mu u zamjenu počevši od g. 1903. „Rad“ sviju razreda i „Ljetopis“.

Na znanje se prima izvješće računovodstva kr. zemaljske vlade o upravi Akademijske zaklade u g. 1902.

Na znanje se primaju zaključci sjednice razreda matematičko-prirodoslovnoga od 12. srpnja 1903. o raspravama prihvaćenima za „Rad“.

Izvješće predsjednika T. Smičiklasa, da su baštinici pokojnoga feldzeugmeistera baruna Fr. Filipovića iz ostavine pokojnikove poslali Akademiji 4 slike pokojnoga N. Mašića pa neke diplome i knjige, — prima se na znanje uz ove zaključke: 1. da se baštinicima t. j. nećakinjama Filipovićevima i eksekutoru oporuke g. M. Chalaupki pošalje pismena zahvala, i 2. da galerijski odbor odredi, kamo će se smjestiti poklonjene slike, dok će se diplome i knjige smjestiti ili u arhiv ili u knjižnicu galerijsku prema odluci galerijskoga odbora.

Tajnik dr. Vrbanić priopćuje zaključke historičko-filologičkoga i matematičko-prirodoslovnoga razreda o novim članovima stvorene u sjednicama od 11. srpnja 1903. i 12. srpnja 1903., i pošto su pojedini prijedlozi pročitani, zaključuje Akademija, da će prema čl. 9. pravilâ i §. 2. poslovnika o njima raspravljati u budućoj skupnoj sjednici.

Na znanje se prima izvješće tajnika dra. Vrbanića, da je prema odredbi kr. zemaljske vlade kr. državno nadodvjetništvo provelo prodaju kuće u Ilici br. 50. i da je kupac g. Ondrušek položio prvu polovinu kupovnine u iznosu od 35.000 kruna, dok će drugu polovinu u isto tolikom iznosu isplaćivati u polugodišnjim obrocima po 1000 K., napokon da je kamate od neplaćene kupovnine za pô godine unaprijed t. j. do 1. siječnja g. 1904. položio kod potpisa ugovora u ruke kr. državnoga nadodvjetništva.

I izvješće tajnika dra. Vrbanića, da je dozvoljena dogradnja u kući br. 11. na Nadbiskupskom trgu dovršena, prima se na znanje s dodatkom, da se g. tehničkomu savjetniku J. Čabrijanu za nadzor kod ove radnje dozvoljuje nagrada u iznosu od 100 K.

Dne 25. listopada 1903.

Postupak uprave, koja je na glas o smrti člana dopisnika dra. E. Weyra (23. srpnja 1903.) profesor-skomu zboru c. kr. češke tehničke škole u Pragu izrekla saučesće Akademije, odobrava se uz poklik: „Slava Weyru!“

O prijedlogu odbora za sabiranje spomenika tradicionalne literature stvorenom u sjednici od 19. srpnja 1903., koji se tiče izučavanja kajkavskoga dijalekta, odlučuje se, da se ima uzeti u raspravu kod pretresa proračuna za g. 1904.

Na znanje se primaju zaključci historičko-filologičkoga razreda iz sjednice od 11. srpnja 1903.

Tajnik dr. Vrbanić priopćuje, da je kr. zemaljska vlada, odio za bogoštovlje i nastavu, otpisom od 17. srpnja g. 1903. javila, da je Oktaviji pl. Adamovich isplaćen iznos od 2400 K. iz ostavine Vilhelmine Šimatović, a ona da je doprinijela pravovaljano očitovanje, kojim izjavljuje, da se bezuvjetno odriče svakoga daljega makar kakva potraživanja protiv rečene ostavine ili protiv zaklade Jugoslavenske akademije. Budući da se iz ovoga otpisa poslana u povodu dopisa Akademije od 9. veljače 1903. razabira, da je rečeni iznos isplaćen, a da nije potpuno zadovoljen zaključak Akademije od 7. listopada 1900. priopćen kr. zem. vladi dopisom od 8. listopada 1900. t. j. da se Kamilo pl. Mihalovich i djeca Ladislava pl. Mihalovicha Josip i malodobni Artur nijesu pravovaljano i bezuvjetno odrekli makar kojih zahtjeva

protiv ostavine iza pokojne Vilhelmine Šimatović ili protiv zaklade Jugoslavenske akademije, to Akademija s obzirom na svoju suodgovornost, na koju je prema čl. 15. svojih pravila u upravi Akademijske zaklade obvezana, zaključuje: a) da primajući otpis kr. zemaljske vlade od 17. srpnja 1903. na znanje od sebe odbija svaku odgovornost za slučaj, ako bi danas sutra koja od navedenih osoba ili koji od njihovih pravnih nasljednika protiv ostavine iza pokojne Vilhelmine Šimatović ili protiv zaklade Jugoslavenske akademije stavio makar kakav zahtjev s pozivom na ostavinu iza pokojne Vilhelmine Šimatović; — b) da se ovaj zaključak javi kr. zem. vladi.

Na znanje se prima izvješće, da je kr. zem. vlada, odio za bogoštovlje i nastavu, otpisom od 26. kolovoza g. 1903. br. 5131. priopćila, da je prijedlog o prihodu i rashodu Jugoslavenske akademije za g. 1902. od računarskoga ureda ispitan i brojevno u redu nađen.

Na znanje se prima izvješće, da je kr. zem. vlada, odio za bogoštovlje i nastavu, otpisom od 8. rujna 1903. obavijestila Akademiju, da je kr. zem. blagajna primila polovinu kupovnine od kuće u Ilici br. 50. u iznosu od 35.000 K. i da su za taj iznos nabavljene 4% založnice hrv.-slav. hipotekarne banke, a ujedno da je upućena kr. zem. blagajna, da počevši od 1. srpnja 1903. nema više u ime jedne petine dohodaka kuće u Ilici br. 50. ustezati na korist zaklade iznos od 1000 K.

Na znanje se primaju zaključci sjednice matematičko-prirodoslovnoga razreda od 12. listopada 1903. o raspravama prihvaćenima za „Rad“.

G. M. Breyeru dopušta se na njegovu molbu, da u zbirci književnih svojih radnja preštampa svoj prilog „O tiskanim izdanjima Marulićeve Judite“, koji je štampan u 3. sv. „Građe“.

Zavodu „R. Istituto Orientale“ u Napulju odlučuje se slati u zamjenu „Starine“ pa „Monumenta“ jedna i druga.

Kod rasprave o predloženim novim članovima zaključuje se, da se prema zaključku sjednice razreda matematičko-prirodoslovnoga od 12. listopada 1903., uz koji su nazočni članovi razreda historičko-filologičkoga naročito pristali, ima za g. dra. J. Cvijića prihvatiti kandidatura matematičko-prirodoslovnoga, a izostaviti kandidatura historičko-filologičkoga razreda. U potanju raspravu o predloženim novim članovima nije se nitko upuštao; stoga je zaključeno, da će se prema pravilima i poslovniku o prijedlozima glasovati u glavnoj skupštini.

IV.

GLAVNA SKUPŠTINA

Dne 10. prosinca 1903.

Predsjednik T. Smičiklas otvorivši glavnu skupštinu konstatira, da su prema §. 6. poslovnika u nju pozvani i oni pravi članovi, koji stanuju izvan Zagreba, i da je nazočno preko polovice (13) svih pravih članova Akademije (25), dakle prema § 11. poslovnika dovoljno, da glavna skupština može stvarati pravovajane zaključke.

Proračun za g. 1904. prihvaća se onako, kako ga je uprava predložila, i to s ukupnim iznosom kod prihoda od 38.298 K., a kod rashoda od 38.260 K., tako da se pokazuje višak od 38 K.

Čita se ovaj prijedlog uprave:

Jugoslavenska akademija želeći proslaviti devedeseti rođendan (4. veljače 1904.) svoga velikoga dobrotvora, i pokrovitelja preuzv. gosp. J. J. Strossmayera zaključuje ovo:

1. Iz zaklade Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti ima se izlučiti svota od 10.000 K. i njom postaviti temelj za osnutak četvrtoga (umjetničkoga) razreda, koji prema čl. 3. Akademijskih pravila ima biti njezinim sastavnim dijelom.

2. Kamate ove glavnice i svi prinosi, koji bi Akademiji pritjecali bilo s koje strane u svrhu ovoga razreda, imadu se svake godine prilagati glavnici sve dotle, dok njezin godišnji prihod po odbitku jedne petine, koja će se svagda (čl. 15. pravilâ) priklapati glavnici, ne dosegne iznos od najmanje 4000 K. Čim to bude, stvorit će Akademija sve potrebite zaključke, kako će u život stupiti umjetnički razred, koji se ima uzdržavati samo iz prihoda ove glavnice.

3. Glavnica ova nosit će naslov „Temeljna glavnica za umjetnički razred (osnovana u proslavu devedesetoga rođendana utemeljitelja i prvoga pokrovitelja Jugoslavenske akademije preuzv. g. J. J. Strossmayera)“, te će se dohoci njezini počevši od vremena navedenoga u točki 2. moći upotrebljavati samo za potrebe toga razreda.

4. U svrhu, da se namakne u toč. 1. navedeni iznos od 10.000 K., imade prije svega služiti iznos od 8000 K., koji je zapao Akademiju kao čisti zgoditak obveznica državnoga lutrijskoga zajma od god. 1860. izvučenih god. 1902.

Ostatak od 2000 K. imade uprava dignuti od novaca preostalih od izvanredne rasprodaje knjiga do g. 1894. iz uložne knjižice I. hrv. štedionice br. 98.924., te ga priložiti gornjoj svoti od 8000 K.

5. Ova „temeljna glavnica za umjetnički razred“ imade se upravljati onim istim načinom, kojim se prema čl. 15. Akademijskih pravila upravlja zaklada Jugoslavenske akademije, te se poziva uprava, da s vis. kr. hrv. slav. dalmat. zemaljskom vladom uredi sve, što je u tu svrhu potrebno.

Ovaj prijedlog uprave prihvaća glavna skupština jednoglasno s dodatkom, da se ima sastaviti odbor, koji će po-

krenuti akciju za prinose u temeljnu glavnicu za umjetnički razred. U tom odboru imadu od Akademije biti svi članovi galerijskoga odbora pa pravi članovi dr. A. Bauer i dr. Fr. Vrbanić; a članove izvan Akademije valja da bira sam odbor po svojoj uvidavnosti.

Na prijedlog uprave ponavlja glavna skupština stariji zaključak Akademije, da svaki član Akademije (i pravi i dopisni) kod kupovanja njezinih publikacija ima pravo na 50% popusta.

Budući da je predsjedniku Akademije T. Smičiklasu izminuo trogodišnji rok službovanja, pristupa se k izboru novoga predsjednika (prema čl. 6. pravilâ i § 4. poslovnika). Tajnim glasovanjem bira se iznova za predsjednika Akademije na tri godine pravi član Tade Smičiklas sa 12 od 13 predanih glasova.

Što se tiče posala drugoga t. j. književnoga tajnika i korekture Akademijskih publikacija, na prijedlog uprave glavna skupština zaključuje, da i za god. 1904. ostaje kod zaključka stvorena u tom predmetu u glavnoj skupštini dne 11. prosinca 1902.

Prema čl. 9. pravila i § 2. poslovnika pristupa glavna skupština k izboru novih članova, te se biraju:

U historičko-filologičkom razredu za članove dopisnike:

1. Dr. Ferdo Šišić, profesor gornjogradske gimnazije i priv. docent u Zagrebu,

2. Dr. Đuro Polivka, profesor slav. filologije u češkom sveučilištu u Pragu.

U matematičko-prirodoslovnom razredu:
za pravoga člana dosadasnji član dopisnik dr. Vladimir Varićak, red. profesor u sveučilištu Franje Josipa u Zagrebu;

za članove dopisnike:

1. Dr. Jovan Cvijić, profesor velike škole u Biogradu,

2. Ferdinand Seidl, gimnazijski profesor u slov Gorici,

3. Dr. Juraj Majcen, profesor realne gimnazije i priv. docent u Zagrebu.

V.

SVEČANA SJEDNICA

dne 12. prosinca 1903.

1. Svečana besjeda predsjednika

TADIJE SMIČIKLASA.

Vele slavna Akademijska skupštino!

Visoko učena gospodo Akademici!

Sretan sam, što Vas mogu i ove godine pozdraviti kao zamjenik našega slavnoga pokrovitelja preuzvišenoga gospodina biskupa Josipa Jurja Strossmayera. On Vas najsrdačnije pozdravlja i naš rad blagosilja. Visoka starost ne dade mu, da dođe među nas, ali je srcem i dušom među nama. Hvala milomu Bogu, što može ova Akademija ovaj put ovršiti prema Njemu veoma ugodnu dužnost, za koju smijemo reći da će nam biti zahvalan cijeli naš hrvatski narod i sva bratska jugoslavenska plemena. Stojimo u oči njegova našem narodu Bogom darovanoga devedesetoga rođendana — 4. februara 1904. Dopustite, gospodo, da prvi glas o toj velebnoj slavi među naš narod pukne upravo iz ove kuće. On je prvi zamislio, da se u našem bijelom Za-

grebu podigne monumentalna palača, on ju je znatnom svotom počeo graditi, on ju je i dogradio. Ova je palača njegova kuća prosvjeti naroda hrvatskoga od njega darovana. On je u nju namjestio upravo kraljevski dar svoj, prekrasnu svoju galeriju slika sabranu trudom od decenija i troškom od stotina hiljada; stranci joj se dive, a iz nje se rodi već mirisni pupoljak hrvatske slikarske škole. On nam daje knjižnicu preobilnu domaćih i stranih pisaca o našem narodu. On nije štedio troška, da nam daje arhiv, iz koga neprestano crpamo i mi i mnogi umni stručnjaci slavenski. On daje našoj Akademiji život; zato je pravo, da upravo u ovoj kući posvećenoj najvišim idealima našega hrvatskoga naroda čuvstvo zahvalnosti cvate svojom rajskom toplotom. Bog blagoslovi život i djela našega slavnoga pokrovitelja u devedesetoj i još u više godina njegova za sav narod naš znamenitoga života!

Gospodo! U oči ovakova jubileja ja pogađam Vaše rodoljubno osjećanje. Vi još štogod očekujete od same Akademije. Zamislite se zato, svi prosvijetljeni hrvatski sinovi, u snagu materijalnu i moralnu naše Akademije. Ako i niste stručnjaci, ali će Vam kazati Vaše iskreno patriotično sree pravu i potpunu istinu. Naša Akademija proslavila je prije jedanaest godina svoju dvadesetipetogodišnjicu sasvim tiho jednim govorom. Nije slavila ni svoje tridesetipetogodišnjice. Nije se trudila prikazivati u bučnim slavama. Ona je radila i trudila se, da sebi stvori tradiciju, to jest stalnu i trajnu osnovu za naučni rad. Slijedila je u tom dobre i uzorne primjere proslavljenih već akademija velikih naroda Evrope.

Da postavi na jake temelje našu narodnu povijest, zasnova Akademija „Monumenta Slavorum Meridionalium“, koja imađu donositi svjetlosti ne samo povijesti

hrvatskoj, već i svim bratskim jugoslavenskim plemenima. To nas naučiše veliki narodi. Kad se Njemačka potrta od Napoleona uzela pridizati i disati svojim životom, najprije segnu za tim, da svojoj narodnoj povijesti postavi najjače temelje, i osnova svoja slavna „Monumenta Germaniae“. Sve države njemačke udружиše se i svaka od njih dade za to veliko narodno djelo državne pripomoći. Si parva magnis componere licet. i naša Akademija započe svoja „Monumenta“ sličnim načinom. U trideset svezaka „Monumenata“ imademo i mi naše pisce u četiri sveska, imademo naše stare zakone i statute u osam svezaka, imademo listina u osamnaest svezaka. Akademija i njezin rad ne smije nikada umrijeti; zato se ona brine i za budućnost. Akademija je spremila veliki „Codex diplomaticus“ do petnaestoga vijeka. Građa je pocrpena iz svih arhiva naše domovine, iz Ugarske i monarhije, a i izvan monarhije, koliko mogosmo. Sabrasmo koju hiljadu još neobjelodanjenih listina. Pocrposmo sve zbornike naše i susjednih zemalja, gdje ima naših listina. Građiva ima oko 15 svezaka. Od sabora naših spremljeno je građivo do konačne redakcije za šesnaesti vijek. Ako naša Akademija i ne bude dalje skupljala građe, već samo ovo izdavalas svojim sredstvima, to će tek mlađi među nama doživjeti svršetak ovih izdanja. Velika je i opet razlika između male Hrvatske i velike Njemačke, da naša Akademija i iza ponovnih molba na vladu i sabor kroz dvadeset prošlih godina ni filira jednoga potpore primila nije, a na svoje molbe ni odgovora dobila nije.

Veliko i prostrano polje povijesti svakoga naroda imade i raznih ogranaka političkoga i kulturnoga života. Imade spomenika najdragocjenijih, ali manjih, koji jedva pripadaju u ovu skupinu „Monumenata“. Sve akademije imadu za ovakove spomenike posebne zbornike, kojima

je obično ime „Arhiv“. Mi imamo naše „Starine“, danas već trideset svezaka. Imamo građe za koju godinu unprijed. Ovdje budi častan spomen našim nezaboravnim drugovima Radoslavu Lopašiću i Euzebiju Fermendžinu, kojih mnogi prinosi čekaju bijeli dan. Naši mili spomenici pisani glagolicom i ćirilicom priopćeni ovdje općaravaju učenjake slavenske. Jedan od najumnijih slavista i najboljih poznavalaca balkanskoga poluotoka reče mi, da nema dana, da ne bi zagledao u naše „Starine“. A mi evo moramo izdavati „Starine“ tek svaku drugu godinu. Pomislite mlada prinosnika, koji je našao dragocjen spomenik, kad mu se reče, da će njegov trud doći na red najranije za dvije godine dana.

Sto su „Starine“ za povijest političnu i kulturnu, to ima biti „Građa“ za povijest književnosti hrvatske. Raznolika i mnogostruka ima biti „Građa“. Koliko sitnih i krupnih stvari treba samo za biografije! Koliko se ima paziti na sitne i rastresene radnje pisaca! Koliko treba potraživati korespondenciju pisaca! Koliko treba paziti na kulturne prilike, koje ili guše ili pomažu procvat književnosti! Koliko bi još trebalo raditi o bibliografiji! Na sve to pazi naš vrijedni urednik „Građe“. Malena je naša „Građa“, izdajemo je svake druge godine, ne da ne bismo mogli smoći gradiva, ali ne smazemo sredstava, da je učinimo većom.

Što su „Starine“ i „Monumenta“ za povijest političnu i kulturnu, to su izdanja samih pisaca za historiju književnosti. Akademija je izdala u dvadeset i dva sveska „Stare pisce hrvatske“ 16. i 17. vijeka. Još nije prešla Velebita ovamo između Save i Drave. Još nije započela kajkavskih pisaca. Još nije prešla u 18. vijek. Sada se i na to sprema.

Kruna rada naše Akademije za narodni jezik jest naš veliki „Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika“. Zar

da ja nestručnjak govorim o djelu, koje pripada pred sud slavenskih i evropskih leksikografa? Akademija se trinaest godina spremala dok je ovo djelo započela. Započeo ga je slavni Đuro Daničić, a obrađuje ga upravo dvadeset godina naš umni i svestrano obrazovani drug Petar Budmani, za koga vruće želimo, da mu još dugo ne budemo morali tražiti nasljednika.

Na Rječnik lijepo se naslanja naš „Zbornik za narodni život i običaje“. Akademija i u ovom djelu slijedi načelo, da najprije na jednu hrpu snese dobro i pouzdano gradivo. Nastojala je o tom, da poda potpunu sliku narodnoga života iz svih krajeva našega naroda. Iza krasnoga opisa Otoka u Slavoniji od Josipa Lovrećića evo sada dolazi kao jedno cjelovito djelo opis stare hrvatske župe Poljicâ u Dalmaciji od Franje Ivaniševića. Imamo potpunu građu za Posavinu kraj Broda od učitelja Lukića, za Prigorje kraj Jaske od profesora Rožića, za Zagorje kraj Lobora od župnika Kotarskoga, za županiju belovarsku kraj Belovara od Novakovića, za gornju Dalmaciju kraj Zadra od župnika Zorića, za otok Krk kraj Vrbnika od učitelja Žica, za Bosnu kraj Tolise od pokojnoga fra Nedića, za Bosnu oko Županjca od fra Nuića, gotovo potpunu sliku crnogorske Rijeke od Jovićeвиća. Svaki ovaj opis može uzeti opseg jedne naše godišnje knjige „Zbornika“. A imade obilno i manjih prinosa. Sve je ove rukopise Akademija ot kupila, jer nema pisca, komu bi mило bilo, da njegova radnja dođe na red za sedam godina. A gdje smo mi u tom poslu? Tek u početku. Veći i mnogostraniji obuhvatajući život i dušu naroda imao bi biti naš „Zbornik“. Imao bi biti tako bogat, da svojom jakom narodnom osnovom diže i osigurava narodnu književnost.

Ne ću sada razlagati, što je naša Akademija nauči narodnoj doprinesla u svoje sto pedeset i dvije knjige

„Rada“. Moram ipak istaknuti bar s općega narodnoga gledišta prilike trećega razreda. Prirodne nauke trebaju da putem autopsije neizrečeno napornim dugim induktivnim putem napreduju. Pogledajte na rad i proračun drugih akademija. Stotine i hiljade izdaju svake godine na putna stipendija za prirodna istraživanja. Naša Akademija jedva kraj s krajem slaže, da joj ne zapnu već započete publikacije. O stipendijama sličnima nema ni govora, kako bi se podizali mlađi talenti i izvodila veća osnova za istraživanje zemlje. Naša Akademija jedina je u ovoj monarhiji, koja živi bez novčića državne potpore. Nadajmo se, da vlada i sabor hrvatski ne će u buduće dopustiti, da Akademija živi i u buduće u toj jedincatoj slavi.

Gospodo! Trudio sam se pokazati, kako Akademija radi po stalnoj osnovi i kako se bori sa materijalnim neprilikama, da u svome radu ne zapne. Sada će razumjeti plemeniti naši umjetnici, zašto naša Akademija znanosti i umjetnosti nije još postala Akademija umjetnosti. Ove godine obrati se na našu Akademiju „Društvo hrvatskih umjetnika“, neka bi se već jednom izgradila Akademija s Akademijom umjetnosti, kako joj naša pravila zapovijedaju. Pravila glase: „Akademija ima gojiti krasne umjetnosti s njihovom književnošću i znanstvenimi na njih se odnosećimi raspravami“ (čl. III.). Zatim: „podupire mladiće nade pune, koji se za umjetnike naobraziti žele iz akademičke naročito u tu svrhu opredijeljene zaklade po glasu dotičnoga zakladnoga lista. Ona nabavlja umotvorine i priugotavlja izložbu istih“. (čl. IV.) Evo po našim pravilima imao bi raditi ovaj razred kao i svaki drugi, i još bi imao „posebnu zakladu“. Uzmite još opseg struka umjetnosti njihov utjecaj i stjecaj s raznim kulturnim ograncima narodnoga života, pa ćete priznati, da bi brzo goruće

potrebe ovoga razreda nadmašile potrebe svakoga drugoga razreda. A kako mi stojimo? Prošle je godine naš proračun od 38.000 kruna, a potrošak za sva tri razreda 25.000 kruna. Od akademija u monarhiji osim naše češka je akademija najslabije dotirana. Imade godišnjih 106—107 hiljada kruna. U tu dotaciju daje ukupna država svake godine 40.000 kruna, a zemlja Češka opet 40.000 kruna. Za svaki razred, pa i za umjetnički troši godišnjih 19.500 K. Gdje brojevi govore, ne treba dokazivanja.

Gospodo! Dođosmo na mrtvu točku, preko koje mi s našom materijalnom snagom prijeći ne možemo. Hoće li nam htjeti i moći pomoći hrvatska vlada i sabor, to ne znam. Ostaje nam još jedna uzdanica: hrvatski narod. Narod, koji se trudi i radi, da poživi slobodnim samostalnim državnim životom, poželjet će, da u jedno radino kolo svede svoje poletne pjesnike, čarobne glazbenike, idealne slikare i kipare, smione i umne arhitekte. Narodu našem, osobito onim odličnim, svijesnim i imućnim sinovima pokaza sjajni primjer odlični Francuz Marquis de Piennes, nekada maršal na dvoru Napoleona III., koji je u našu galeriju kao u sveto shranište položio do četrdeset slika od najboljih francuskih umjetnika. Mi mu zahvalismo na daru, a sada mu zahvaljujemo i na onoj vjeri u čestitost našu i u budućnost našega zavoda i naroda, kad reče, da nam predaje svoje najmilije uspomene, da ih čuvamo na vječna vremena. Narod naš preživljava teške prilike, ali se ipak nadamo, da će se u oči velebne slave devedesetoga rođendana svoga najvećega narodnoga dobrotvora osokoliti i bar početi dograđivati Akademiju umjetnosti, kojoj je on svojom prekrasnom galerijom slika postavio sjajni temelj. Akademija prilaze za Akademiju umjetnosti kao prvi prinos deset hiljada kruna. U to ime pozivlje cijeli

hrvatki narod, a napose njegove patriotske imućnike, neka po mogućnosti doprinesu.

U to ime Bog pomoz!

2. Izvješće tajnika

DRA. FRANA VRBANIĆA

o gospodarskim prilikama Akademije u g. 1903.

Vele štovana gospodo!

Kao prošlih godina, tako je i ljetos bilo glavno vrelo prihodima naše Akademije u njezinoj temeljnoj glavnici, koja je uložena dijelom u kuće a dijelom u vrijednosne papire. Prirastom ove glavnice povećavaju se trajno i prihodi Akademije. No prirast ovaj ne ide redovito preko onoga okvira, što ga ustanovljuje čl. 15. Akademijskih pravila, jer ni gospodarske prilike u domovini ni skrb hrvatskih otadžbenika oko mnogih kulturnih potreba hrvatskoga naroda, za koje Akademija po svojim pravilima ne može imati brige, ne dopuštaju više onoga mara za materijalne potrebe naše Akademije, kao što je bilo u prvom razdoblju njezina opstanka. Ovo i jest razlog, da je prema iskazu računarskoga ureda kr. zemaljske vlade od 24. ožujka 1903. Akademijska glavnica koncem godine 1902. napram godini 1901. bila veća samo za 9471·48 K, i da je, ne uračunavši Akademijske kuće, faktični zakladni imutak iznosio 31. prosinca 1902. ukupnu svotu od 575.909·83 K napram iznosu od 566.438·35 K koncem godine 1901.

I ove godine bila bi porasla Akademijska glavnica samo u iznosu jedne petine svoga čistoga prihoda,

da nije sretnim slučajem našoj glavnici pripalo preko 18.000 kruna više nego li smo mogli očekivati od jedne petine redovitoga našega prihoda.

Prije svega dobila je Akademijska zaklada iznos od 10.328·88 K time, što se naknadno pronašla imovina dobrotvorke naše Vilhelmine Šimatovićke, od koje je već godine 1880. Akademija na temelju fideikomisarne supstitucije i nakon smrti fiducijara Ivana Šimatovića naslijedila 6000 for. ili 12.000 K; pribrojivši ovu svotu k novo pronađenoj i gore navedenoj imovini, naslijedila je Akademija u svemu od pokojne Vilhelmine Šimatovićke preko 22.000 K. S obzirom na ovaj značajan prinos Akademija vrši samo svoju dužnost, ako se i ovom zgodom sjeti pokojnice i njezino ime zabilježi u svojim analima. Slava joj! U drugu ruku dobila je Akademijska zaklada netto iznos od 8000 K povodom tim, što je od njezinih obveznica lutrijskoga zajma od g. 1860. izvučeno šest komada, i što je seriju 4873. br. 16. zapao dobitak od 10.000 K. Na izvučene obveznice primila je zaklada 14.000 K. Od ove svote morao se prije svega zakladi povratiti iznos od 6000 K, u kojem su rečene obveznice prikazivale faktičnu zakladnu imovinu. Ako spomenem još, da je marna općina Kraljevička i ove godine na račun obećanih 2000 K priposlala dalji obrok od 80 K, — naveo sam sve one prihode, kojima se povisila naša zaklada. Brojevni iskaz o stanju njezinu za ovu godinu moći će se ustanoviti istom koncem godine, nakon zaključka računa, kojom prilikom bit će možno točno prikazati ne samo prihod Akademijske zaklade, nego i drugi dohodak Akademije, i potanko razložiti i izdatke njezine. No i bez obzira na taj konačni zaključak daje se već danas stvoriti općenita slika o tom, kako su se tečajem ove godine razvijali naši prihodi i troškovi.

I ove godine kreće se naš redoviti prihod oko 37.000 K. od koje svote računamo na Akademijску zakladu oko 13.000 K. a na prihod Akademijških kuća oko 16.000 K, ostatak pak od po prilici 8000 K imamo u prvom redu da zahvalimo darežljivosti dobrotvora hrvatskoga naroda i našega osnivača preuz. gosp. biskupa J. J. Strossmayera, koji je kao dosada tako i ljetos poslao Akademiji iznos od dvije hiljade kruna kao redovitu godišnju potporu za izdavanje velikoga Akademijškog „Rječnika“. Ne samo na ovom daru, nego i u opće na trajnoj i velikoj brizi i skrbi našega pokrovitelja izjavljuje mu Akademija današnjom svečanom zgodom svoju najtopliju hvalu. Uz ovaj prihod primila je Akademija pokraj prihoda iz svoje zaklade i od svojih kuća jošte iznos od preko 5000 K za prodane svoje publikacije. Jedan dio ove svote, gotovo polovinu, dobila je Akademija od pretplatnikâ za svoje godišnje publikacije, dok je druga polovina navedene svote unišla od prodaje starijih izdanja.

Broj naših pretplatnika ne može se žalibože da pridigne preko redovitoga broja od po prilici 120, dok se zaliha naših knjiga množi od godine do godine u razmjeru, u kojem se nalazi prodaja starijih izdanja prema onomu broju svakogodišnjih publikacija, koji preostaje za spremište. Po popisu sastavljenom koncem rujna ove godine iznosi zaliha naših publikacija u spremištu gotovo 91.000 primjeraka u vrijednosti po knjižarskoj cijeni od blizu 428.000 K. Kako se Akademijške publikacije svake godine traže i prodaju bez obzira na vrijeme, kada su svijet ugledale, to Akademija u zalihî svojih knjiga nalazi od godine do godine znamenito vrelo prihoda. Uračunavši napokon iznos od po prilici 1000 K, što ga je Akademija dobila od ka-

mata raspoloživoga svoga novca, naveo sam sav naš dohodak tečajem ove godine.

Ovim dohotkom ne bi bila Akademija mogla podmiriti ni najnužnijih svojih redovitih potreba, — jer nije ni za ovu, kao ni za buduću godinu mogla sastaviti proračuna bez znamenita manjka od koju hiljadu kruna —, da pređašnjih godina u svojoj blagajničkoj zalihii nije pribrala neku svotu, koja je čuva od časovitih novčanih neprilika i uz to podupire kod troškova, koji se iz redovnih prihoda pokriti ne mogu. Ovu blagajničku zalihu iskazuje Akademija vazda u svojim zaključnim računima, no bojim se, da bi je moglo skoro nestati, kako potrebe naše od godine do godine rastu, a za sada nam se još u izgled ne stavlja novčana potpora s one strane, na koju se do sada Akademija obraćala ponovno — ali bez uspjeha. Akademija uza sve to nije izgubila nade, da nije daleko vrijeme, kad će se moći podićiti potporom zemlje onako, kako se diče ostale njezine družice. Za danas je sva potpora ograničena na to, da visoka vlada uredniku „Rječnika“, našem drugu Peru Budmanu dozvoljava trajan dopust za obavljanje teškoga posla oko uređivanja ovoga velikoga djela. I na ovoj blagonaklonosti neka visokoj vladi ovom zgodom bude izrečena najtoplija hvala, ali i molba, neka bi se ovoga našega zavoda sjetila, kako budu uređene naše javne gospodarske prilike.

U okviru ovih prihoda kretali su se i izdaci naši, od kojih daleko najveći dio dolazi na troškove za Akademijske publikacije. Za prvu seriju ovogodišnjih svojih publikacija, o kojima će potanje izvijestiti moj vele vrijedni drug i zamjenik tajnika dr. A. Musić, potrošila je Akademija doduše samo oko 5700 K. no kako će veći dio ovogodišnjih izdanja svijet ugledati u drugoj seriji, to će Akademija morati za drugu seriju potrošiti

bar 18.000 K ne uračunavši iznos od 2.300 K potrošen za nabavu folklorske građe i 1000 kruna za predradnje oko izdavanja „Monumenata“. Pribroji li se gornjoj svoti i ovaj trošak, pa iznos od 400 K kao zadnji obrok prinosa akademiku S. Brusini za njegovu „Ikonomografiju“, zatim 200 K za skupljanje građe za povijest hrvatske književnosti i napokon iznos od 627 kruna, što će ga Akademija iz zaklade za izdavanje znanstvenih djela za opću naobrazbu platiti akademiku Natku Nodilu kao posljednji obrok u ime nagrade za drugi svezak njegove povijesti srednjega vijeka, to se ukupni izdaci Akademije za njezin književni rad tečajem ove godine mogu računati najmanje na iznos od 28.200 kruna. Kraj ovih izdataka imala je Akademija prema svojim sredstvima dosta znamenitih troškova i za svoje znanstvene zavode, napose za Strossmayerovu galeriju slika, za knjižnicu i za arhiv; ona je potrošila u to ime oko 3500 kruna. Akademija žali, da u skupu ovih izdataka nema za potporu hrvatskih umjetnika većega iznosa do ono 400 K, što ih je isplatila hrvatskomu umjetniku kiparu R. Valdecu za dva njegova modela. Ona bi već s obzirom na naravni svoj zadatak drage volje izdašnije podupirala i materijalnim sredstvima hrvatsku umjetnost, kad je ne bi čekali znameniti zadaci oko istraživanja povijesti i jezika, kojima Akademija i po svojim pravilima u prvom redu svu svoju brigu i pomnju priklanjati mora.

Ali uza sve ove velike zadatke, koji čekaju Akademiju i od nje traže znamenitih materijalnih žrtava, odlučila je ona, da bar početak učini redovitijemu i obilnijemu podupiranju hrvatskih umjetnika time, da utre put osnutku četvrtoga, umjetničkoga razreda. Na ovu odluku upravo ove godine sklonio ju je osjećaj zahvalnosti prema velikomu sinu hrvatskoga naroda, bis-

kupu Strossmayeru. Dne 4. veljače buduće godine bit će 90 godina, da je utemeljitelj, dobrotvor i pokrovitelj njezin ugledao svijetlo božje. Na trajnu uspomenu ovoga dana zaključila je Akademija postaviti temelj, na kojem će se moći u okviru Akademije osnovati četvrti, umjetnički razred, komu će o boku stajati kraljevski dar našega pokrovitelja, njegova galerija slika. Za to je Akademija u svojoj glavnoj skupštini držanoj dne 10. prosinca ove godine zaključila, da se iz Akademijske zaklade izluči iznos od 10.000 kruna te njime osnuje „temeljna glavnica za umjetnički razred, osnovana u proslavu devedesetoga rođendana utemeljitelja i prvoga pokrovitelja Akademije preuzv. g. J. J. Strossmayera“. Ovoj zakladi imadu se svake godine prilagati kamate njezine i svi prinosi, koji bi Akademiji u svrhe ovoga razreda pritjecali bilo s koje strane sve dotle, dok godišnji prihod ove zaklade po odbitku jedne petine, koja će se vazda priklapati glavnici, ne dosegne iznos od bar 4000 kruna. Kako to bude, Akademija će stvoriti sve potrebite zaključke, da bi umjetnički razred u život stupio, i time u svom vlastitom krilu otvoriti vrata sustavnomu podupiranju na polju lijepe knjige i umjetnosti. Do hrvatskoga je naroda i prijateljâ lijepe knjige i umjetnosti, da to što prije bude.

U provedbi glavnih svojih zadataka o istraživanju jezika i povijesti hrvatske, Akademija će buduće godine početi izdavati novu zbirku hrvatskih pravnih spomenika pod natpisom „Codex diplomaticus“, koju željno očekuju ne samo oni naši ljudi, koji se bave znanstvenim istraživanjem, nego osobito i oni rodoljubi, koji se zanimaju našim javnim životom. Akademija se već godine pripravlja na taj posao trošeći za sakupljanje građe svake godine 1000 kruna i ne računajući trud ni materijalne žrtve, što ih je u to ime žrtvovao i još

žrtvuje naš predsjednik. Dulje Akademija ne može i ne smije čekati s izdavanjem ovih spomenika, da je ne stigne prijekor hrvatskih otadžbenika, pa upravo zato je ona razložnom štednjom po malo sabrala toliko glavnice, da će moći uz ostale publikacije već buduće godine pristupiti i k izdavanju ovoga znamenitoga zbornika. Ona će ovo važno djelo vlastitim žrtvama započeti, a dužnost će biti naroda i zemlje pripaziti, da Akademija zbog nedostatka potrebitih sredstava u tom svom radu ne zapne. Kad drugi narodi manji od nas sav svoj mar i svu svoju pomnju ulažu, da saberu u jednu zbirku spomenike svoje političke prošlosti, kad se mnogi naši spomenici izdaju pod firmom, uz koju bi imao, u najboljem slučaju, potamnjeti narodni značaj tih spomenika, onda zahtijevaju čast i ponos hrvatskoga naroda, neka zemlja sama što prije i što izdašnije podupre izdavanje ovoga „Codexa“, da u tom pogledu ne zaostanemo bar za onim narodima, koji se u nastavnim poslovima ne mogu pohvaliti ni samostalnom upravom, a kamo li samostalnim zakonarstvom. Akademija se s toga pouzdano nada, da će je u ovom radu njezinu poduprijeti mudrost i rodoljublje svih odlučnih krugova.

Budući da s ovom godinom istječe trogodišnje poslovanje predsjednika Akademije, morala je Akademija prema svojim pravilima učiniti nov izbor, te je glavna skupština držana dne 10. prosinca o. g. izabrala predsjednikom Akademije ponovno svoga pravoga člana Tadiju Smičiklasa. Ista je glavna skupština odobrila prijedlog uprave, da knjižničar dr. A. Musić vodi poslove književnoga tajnika i u godini 1904. kao njegov zamjenik. Napokon je u istoj glavnoj skupštini izabrala Akademija pravim članom u razredu matem.-prirodoslovnom svoga dosadanjega člana dopisnika dra. Vla-

dimira Varićaka, redovitoga profesora u hrvatskom sveučilištu Franje Josipa I. u Zagrebu. Za članove dopisnike izabrala je glavna skupština: u razredu histor.-filologičkom dr. Đuru Polivku, profesora slav. filologije u češkom sveučilištu u Pragu, i dr. Ferdu Šišića, profesora gornjogradske gimnazije i docenta u hrv. sveuč. Franje Josipa I. u Zagrebu; u razredu matemat.-prirodoslovnom: Jovana Cvijića, profesora kr. velike škole u Beogradu, dr. Jurja Majcena, profesora realne gimnazije i docenta u hrv. sveučilištu Franje Josipa I. u Zagrebu, pa Ferdinanda Seidla, gimnazijskoga profesora u Slov. Gorici.

3. Izvješće zamjenika knjiž. tajnika

DRA. AUGUSTA MUSIĆA

o književnom radu Akademije god. 1903.

Mnogo poštovana gospodo!

Od prošlogodišnje svečane sjednice, u kojoj je pravi član i predstojnik matematičko-prirodoslovnoga razreda Spiro Brusina čitao svoju raspravu „O zoološkim perivojima“, razvijao se književni rad Akademije ovako:

Za publikacije razreda historičko-filologičkoga primljene su u razrednim sjednicama ove rasprave

dne 5. siječnja od čl. dop. Rudolfa Strohala „Osobine današnjega delničkoga narječja“ (štampana u „Radu“ knj. 153.); — od prof. Bare Poparića „Pisma Ivana Lučića Trogiranina“ (za „Starine“);

dne 30. travnja od prof. Đorđa Magaraševića „Живот и књижевни рад Никанора Грујића“ (za „Rad“);

dne 11. srpnja od prof. (iz Biograda) Andre Gavrilovića „Prvo istorisko doba narodne poezije“ (štampano u „Radu“ knj. 153.); — od pristava zem. arhiva Emila Laszowskoga „Prilog k povijesti opatije Topuske“ (za „Starine“);

dne 19. studenoga od prof. dra. I. Kasumovića „Izvori Palmotićeve drama Ipsipile i Akila“ (za „Rad“); — od prof. dra. K. pl. Horvata „Ivan Zakmardi protonotar kraljevstva hrvatskoga“ (za „Rad“).

Za publikacije razreda filozofičko-juridičkoga primljena je ova rasprava:

dne 10. prosinca od priv. doc. dra. Ivana Strohala „Opravdanost vlasnosti“ (za „Rad“).

Za publikacije razreda matematičko-prirodoslovnoga primljene su ove rasprave:

dne 17. prosinca 1902. od prav. člana dra. Miše Kišpatića „Mineraloške bilješke iz Bosne“ (štampano u „Radu“ knj. 151.); — od istoga „Devetnaesto potresno izvješće za god. 1901.“ (štampano u „Radu“ knj. 151.); — od istoga „Dvadeseto potresno izvješće za god. 1902.“ (štampano u „Radu“ knj. 151.); — od prof. dra. Jurja Majcena „Dva osobita pravca u geometriji trokuta“ (štampano u „Radu“ knj. 151.); — od profesora (iz Ronnebyja u Švedskoj) Karla Agardha Westerlunda „Methodus dispositionis conchyliorum extramarinorum in regione palaeartica viventium, familias, genera, subgenera et stirpes sistens“ (štampano u „Radu“ knj. 151.);

dne 26. travnja 1903. od prof. (iz Zadra) Mije Katurića „Novo nalazište jesetre atlantske *Acipenser sturio* L.“ (štampano u „Radu“ knj. 154.);

dne 12. srpnja od čl. dop. dra. Vladimira Varićaka „Primjedbe o geometriji Lobačevskoga“ (štampano u „Radu“ knj. 154.); — od prof. dra. Stje-

pana Bohničeka „O zakonu recipročnosti za bikvadratne ostatke potencija u tijelu imaginarnih brojeva“ (štampano u „Radu“ knj. 154.); — od profesora dra. Stanka Hondla „O nul-mjestima gibanja tekućine“ (štampano u „Radu“ knj. 154.);

dne 12. listopada od prof. (iz Dubrovnika) Balde Kosića „Ribe dubrovačke“ (za „Rad“); — od prof. dra. Jurja Majcena „O jednoj posebnoj vrsti kubičnoga kompleksa“ (za „Rad“); — od pristava kr. sveuč. bibl. Dragutina Hirca „Revizija hrvatske flore I. dio“ (za „Rad“).

Za prvu polovicu ove godine izdala je Akademija ove publikacije:

1. „Rad“ knj. 152. (razredi historičko-filologički i filozofičko-juridički 59.);

2. „Zbornik za narodni život i običaje južnih Slavena (urednici dr. T. Maretić i dr. D. Boranić)“ knj. 8., sv. 1.

3. „Ljetopis“ za g. 1902., sv. 17.

Za drugu polovicu ove godine došampavaju se ove publikacije:

1. „Rad“ knj. 153. (razredi historičko-filologički i filozofičko-juridički 60.);

2. „Rad“ knj. 154. i 155. (razred matematičko-prirodoslovni 33. i 34.);

3. „Monumenta historico-juridica Slavorum meridionalium“ vol. IX. (koji sadržava „Dubrovački statut“ u redakciji Baltazara Bogišića i Konstantina Jirečeka);

4. „Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika“ sv. 23. (6. petoga dijela), s kojim se peti dio i završuje;

5. „Zbornik za narodni život i običaje južnih Slavena“ knj. 8., sv. 2. (u kojem je početak znatne monografije Frana Ivaniševića o Poljicima u Dalmaciji).

Buduće je godine (1904.) osim redovnih godišnjih publikacija: „Rada“ (4 knj.), „Rječnika“ (sv. 24., 1. šestoga dijela), „Zbornika za narodni život“ (knj. 9). i „Ljetopisa“ (za god. 1903.) Akademija odlučila početi s izdavanjem prvoga sveska „Codexa diplomatskoga“, za koji je spremio građu predsjednik T. Smičiklas. Također će buduće godine izići 4. knjiga „Građe za povjest književnosti hrvatske“, koju uređuje pr. čl. dr. Milivoj Šrepel. Akademija vrlo žali, što joj novčana sredstva ne dopuštaju, da bi izdala novu knjigu „Starina“, za koje je spremljeno izobila građe, i „Starih pisaca hrvatskih“, za koje sprema prof. dr. Josip Aranza Kavanjinovo djelo „Bogatstvo i uboštvo“, a čl. dop. dr. Milan v. Rešetar obećao je prirediti izdanje djelâ Ignjata Đorđića.

Za „Građu za povjest književnosti hrvatske“ stigli su Akademiji prošavše godine ovi prilozi:

I. kupljeno je od g. kapetana Antuna Kaznačića:

1. Discorso pronunziato nella prima sessione di una accademia letteraria . . . in casa delli signori Sorgo.

2. Didaci Pyrrhi Carmina inedita.

3. Alcune operette inedite del padre Sebastiano Dolei.

4. Palmotta Giacomo: Relazioni al senato di Ragusa.

5. Diverse notizie appartenenti alla città di Ragusa.

II. poklonjeno:

A. G. vijećnik banskoga stola S. Aranicki poklonio je dva lista i jednu pjesmu iz ostavine Utješevićeve.

B. G. prof. dr. Milan Šenoa poklonio je „Paprike“, pjesme iz ilirskoga vremena.

C. Odlični prijatelj naše akademije g. Dušan pl. Preradović, c. i kr. fregatni kapetan, poklonio je ove godine:

1. ostatak listovâ iz ostavine pok. svoga oca,
2. govor, koji je P. Preradović izrekao kao poručnik kadetima pješačke pukovnije baruna Bakonyi-ja,
3. P. Preradovića prijevod „Hornsignalâ“,
4. sedam listova P. Preradovića J. Jelačiću (u konceptu),

5. raspravu P. Preradovića „Uiber den Werth der hierländigen Festungen auf diesem südöstlichen Kriegsschauplatz der Monarchie“ (1861/2),

6. „Vorbegriffe“ P. Preradovića kao uvod u militarsku geografiju,

7. koncept političkoga razmatranja P. Preradovića na njemačkom jeziku po svoj prilici iz god. 1861—3. u Temišvaru.

D. Fra Metod Semenčić poklonio je prijepis dviju pjesama Ivana Zanottija i poslao nekoliko bilježaka o životu pjesnikovu.

E. G. Mato Ivanović, trgovac u Janjini poklonio je rukopis Bunićevih „Plandovanjâ“.

F. Slavno ravnateljstvo kr. osječke gimnazije poklonilo je rukopis: Izpisanje ratta Turskoga pod Jozipom Cesarom II. pocetog godine 1787., po jednome Regemenskom Patru skupljeno, i u stihoveh sloxeno. Za Razgovor Narodu Illyricskom prikazano. S' dopushtenjem Stareshina pritiskano u Ossiku kod Martina Divalt.

G. Akademik Milivoj Šrepel poklonio je:

1. stariji njemački rukopis čarolijâ,
2. kajkavski rukopis „Wrac[h]tva vszakojachka“, prepisan god. 1809,
3. autobiografiju Dr. Stjepana Ilijaševića (1895).

III. Rasprave:

A. Prof. dr. Fr. Ilešić (iz Ljubljane):

1. „O Stanku Vrazu“,

2. „Hrvati i Hrvatska u dnevniku optujskoga župnika Kellnera“,

3. „Prinos ka hrv. bibliografiji“ (o kajkavskom katekizmu od g. 1809.).

B. Prof. dr. T. Matić (iz Spljeta): „Zadnji dani Lovre Mahnića“ (Šenoina „Prijana Lovre“).

C. Prof. Roman Brandt (iz Moskve): „Prinos k tekstu Palmotićeve Captislave“.

Što se tiče djelovanja odbora za sabiranje spomenikâ tradicionalne literature, imam spomenuti, da je za svoj „Zbornik“ Akademija primila doslije građe od 103 prinosnika (ne računajući amo prilogâ u I. knjizi „Zbornika“). Po zemljama podala je Hrvatska 32 prinosnika, Slavonija 19, Bosna i Hercegovina 17, Dalmacija 16, Istra s ostrvima 8, Crna gora 4, slovenske zemlje i Ugarska po 3 i Srbija 1.

Potpunih po Osnovi napisanih građa, od kojih svaka obuhvata po nekoliko svezaka „Zbornika“, ima Akademija 10. Tako su prikazana ova mjesta: u Hrvatskoj: Prigorje (g. prof. Rožić), Lobar (g. župnik Kotarski) i Staro selo u županiji bjelovarsko-križevačkoj (g. posjednik Novaković); u Slavoniji: Otok (g. župnik Lovretić), Varoš (g. učitelj Lukić) i Retkovci (g. učitelj Filakovac); u Dalmaciji: Poljica (g. župnik Ivanišević) i Visočane (g. župnik Zorić); u Bosni i Hercegovini: Tolisa (g. fra Nedić) i Duvno (g. fra Nuić). Od svega ovoga mogao se dosada priopćiti Otok i neki dijelovi Duvna, a upravo se sada u 2. svesku VIII. knjige „Zbornika“ s obilnim ilustracijama štampaju Poljica, koja će ispuniti i dalja dva sveska IX. knjige.

Prinosâ, u kojima je po Osnovi obrađen velik dio građe, ima 60; između njih nedostaju 26 samo još neke partije, pa će i oni biti potpuni. Urednik je zamolio sve prinosnike, koji valja da potpune svoju građu, neka nastave rad, a velika se većina vrlo spremno odayzvala njegovoj molbi. Što još ostaje, to otpada na manje prinose, koji prikazuju samo pojedine dijelove građe iz narodnoga života i običaja. I oni su „Zborniku“ vrlo dobro došli, osobito ako podaju kakvu karakterističnu pojavu dotičnoga kraja.

Glavni posao urednika građe bio je ove godine, da sve te prinose prouči, ocijeni i oskrbi bilješkama, koje će olakšati štampanje i prema kojima se po potrebi i pojedine građe dotjeruju. Osim toga se urednik pobrinuo, da nađe valjanih i savjesnih suradnika u onim krajevima, koji doslije nijesu nikako ili nijesu dovoljno narodoznanstveno istraženi. Akademija se pouzdano nada, da zanimanje za ovaj rad u sposobnih ljudi, koji stoje blizu narodu, ne samo ne će popustiti, nego će i još više oživjeti, te se tako s vremenom ne će naći nijedno područje našega naroda, koje ne bi bilo folklorsk osvjetljeno.

Proučavajući građu urednik se ponovno uvjerio, kako samo rijetkim prinosnicima polazi za rukom pisati točno n a r j e č j e m. Budući da je nepotpun rad u tom smjeru samo na smetnju, odlučio je odbor za sabiranje spomenika tradicionalne literature, da će Akademija primati i građu pisanu književnim govorom, ako je prinosniku nije moguće zapisati vjerno u dijalektu. Ali da se i u takvom događaju ne izgubi partija o jeziku, koliko on zanima folkloristu, priopćuje urednik prinosnicima osobita pitanja, koja će ući u novo, potpunjeno izdanje Osnove.

Područni zavodi Akademije: knjižnica, arhiv i Strossmayerova galerija slika razvijahu se ove godine po podacima njihovih upravitelja ovako:

Knjižnica je i prošle godine narasla poglavito knjigama, što ih je primila od zavoda i društava, s kojima naša Akademija izmjenjuje svoje publikacije. Nove je ugovore za izmjenu publikacija Akademija sklopila s ovim društvima i uredništvima časopisâ: s „Hrvatskim naravoslovnim društvom“ u Zagrebu, s uredništvom časopisa „Pravěk“ u Ugarskom Hradištu, s uredništvom srpskoga folklorskoga časopisa „Karadžić“ u Aleksincu, s „Kr. danskim učenim društvom“ u Kopenhagenu i s društvom „R. istituto orientale“ u Napulju. — Osim toga su mnogi pisci, i domaći i strani, slali našoj knjižnici svoja djela na poklon, a odlični dobrotvor njezin g. fregatni kapetan **D u š a n p l. P r e r a d o v i ć** poslao joj je i ove godine na dar knjiga. Popis primljenih knjiga šampat će se u „Ljetopisu“ za g. 1903., a plemenitim darovateljima zahvaljuje Akademija i kod ove zgođe na njihovim darovima. — Poraba knjižnice i unutrašnja i izvanjska bila je i ove godine živahna uza sve to, što je knjižnica za opću porabu bila otvorena samo tri puta na nedjelju.

U arhivu je nastavljena i bit će skoro sasvim dovršena radnja za „Codex diplomaticus“ 12—15. vijeka. Dubrovački arhiv bio je poradi popravka kneževske palače zatvoren i ove godine 1903. Visoko je namjesništvo dalmatinsko ipak izuzetno dopustilo našem predsjedniku **T. Smičiklasu**, da može počevši od 2. rujna u arhivu raditi, na čemu Akademija i ovim putem zahvaljuje visokomu namjesništvu. U Dubrovniku je obrađen i popis 12. i 13. vijek. Radnja će se nastaviti do godine. **Dr. Milan Šufflay** kolacionira u Budimpešti štampane u raznim ugarskim zbornicima i prepi-

suje neštampane listine iz budimpeštanskoga muzeja i državnoga arhiva. Pregledani su i upotrebljeni svi zbornici ugarski, štajerski, koruški i kranjski.

O galeriji slika valja mi izvijestiti ovo:

Već je prošle godine g. Étienne marquis de Piennes, veleposjednik u Vrbovcu, priopćio Akademiji, kako joj hoće za galeriju slika da daruje veći broj francuskih i nizozemskih slika, a Akademija je tu plemenitu ponudu sa zahvalnošću prihvatila. Gosp. marquis de Piennes već je predao 14 slika, među kojima se nalazi po jedna radnja od vrsnih francuskih umjetnika iz početka XIX. vijeka Gros-a, Guérin-a, Prud'hon-a, Girodet-Triosson-a, engleskoga slikara Reynolds-a, pa više starijih nizozemskih. Kako prispiju i ostale slike, smjestit će se one u posebnom odjelu galerijskih prostorija s posebnim natpisom „Francuska škola. Dar marquisa de Piennesa“. Pismenu zahvalnicu Akademije za krasni dar predalo je plemenitomu darovatelju posebno odaslanstvo Akademije.

Iz ostavine pokojnoga feldzeugmeistera baruna Franje Filipovića dobila je Akademija na dar četiri slike pokojnoga ravnatelja galerije Nikole Mašića, naime akademijsku studiju bradata starca, sliku jednoga ličkoga seljaka i portretne studije hrvatske i talijanske seljakinje, zatim mapu sa 40 fotografija većega formata sa karlovačko-riječke željeznice i 14 počasnih diploma. Mašićeve slike uvrštene su u galeriju, fotografije u galerijsku knjižnicu, a diplomu u arhiv. Baštinicima Filipovićevima i eksekutoru oporuke g. Mavri Chalaupki poslana je pismena zahvala Akademije.

Od visokorođene gospođe Anke barunice Löwenthal rođene pl. Marojić u Beču primila je Akademija za svoju galeriju slika velik portret svoga pokrovitelja biskupa Strossmayera, pa i na ovom

mjestu ponavlja zahvalu odličnoj darovateljici na ovom krasnom daru.

Hrvatsku je umjetnost Akademija poradi nedostatka sredstava ove godine mogla poduprijeti samo tim, što je od g. R. Valdeca za svotu od 400 kruna nabavila sadrena poprsja biskupa Strossmayera i dra. Franje Račkoga.

Na izložbi hrvatskih umjetnika, što ju je priredilo češko umjetničko društvo „Manes“ u Pragu, sudjeluje i Jugoslavenska akademija, koja je društvu umjetnosti u Zagrebu iz svoje galerije predala slike „Pietà“ od B. Csikosa, „Na kordunu“ od O. Ivekovića, „Sv. Bonaventura“ i „Sv. Franjo Assiski“ od C. Medovića, pa sadreno poprsje dra. Franje Račkoga od R. Valdeca, da se na toj izložbi izlože.

Preuzvišenomu gospodinu p o k r o v i t e l j u čestitala je Akademija odaslanstvima i pismima (89.) rođendan (4. veljače) i imendan (19. ožujka). Dobri Bog uzdržao nam ga još mnogo godina!

Nadalje je Akademija čestitala svomu odličnomu pravomu članu V a t r o s l a v u J a g i ć u dvadesetipetogodišnjicu izdavanja časopisa „Archiv für slavische Philologie“ i slavnomu češkomu pjesniku J a r o s l a v u V r e h l i c k o m u pedesetogodišnjicu rođenja.

Smréu je ove godine Akademija izgubila toliko članova, kao rijetko koje, i to 2 prava i 5 dopisnih članova (3 Hrvata, 2 Čeha, 1 Poljaka i 1 Slovenca).

Dne 2. ožujka umr'o je u Zagrebu pravi član Dr. F r a n j o M a i x n e r, zemaljski školski nadzornik za srednje škole. Akademiji je pripadao kao pravi član histor.-filolog. razreda od 5. prosinca 1882. Kao profesor latinske filologije u našem sveučilištu priopćio je u „Radu“ ove rasprave i obznane knjiga: Prinesi tumačenju nekih latinskih i grčkih napisa u kr. narodnom

muzeju zagrebačkom (knj. 38.); obznanu knjige Josipa Ribolija „Starinske uredbe i običaji naroda rimskoga“ (knj. 39.); Pastirski razgovori u Katančičevih „Fruetus autumnales“ (knj. 65.); Prijevodi Dinka Ranjine iz latinskih i grčkih klasika (knj. 70.); Prijevodi t. zv. „disticha moralia Catonis“ u hrvatskoj literaturi (knj. 74.); Znanstvene radnje u godišnjih izvješćih hrv. gimnazija i realaka od god. 1867—1886. kao prilog hrv. bibliografiji (knj. 85.); O hrv. prijevodu 15. (16.) Ovidijeve heroide: Paris Helenae od Hanibala Lucića (knj. 91.); Život i rad Rajmunda Kunića (knj. 96. 98.). — Kao što se iz ovoga prijegleda njegovih rasprava vidi, Maixner je za njih najradije birao takove predmete, gdje je mogao pokazati utjecaj rimske literature na hrvatsku; tako je i za historiju hrv. literature stekao lijepe zasluge. Osim toga je on prvi stao izučavati hrv. latiniste, te je udario temelj radu, koji se danas lijepo razmahao. Njegov obilni i zaslužni znanstveni književni rad izvan Akademije mogu ovdje samo spomenuti. Svomu zaslužnomu članu položila je Akademija na odar vijenac i korporativno mu iskazala posljednju počast, a njegovoj obitelji pismeno izrekla saučešće.

Dne 20. svibnja preminuo je u Dubrovniku pravi član *K o s t a c o n t e V o j n o v i ć*, bivši profesor našega sveučilišta. Sa spomenom njegova imena diže se ij našoj uspomeni markantan lik čovjeka čelična značaja, neustrašiva ispovijedaoca svojih načela, junačkoga boreca za narodna prava. Akademija ga je izabrala za pravoga člana filoz.-jurid. razreda 4. prosinca 1890. God. 1892. bio joj je i gospodarski tajnik i knjižničar. Ovdje nije mjesto, da spomenem sav njegov obilni i zaslužni znanstveni i publicistički rad; samo ću istaknuti, što je on napisao za naše publikacije; a to se ponajviše tiče prošlosti Dubrovnika. U „Radu“ priopćio je ove rasprave:

Opšti imovinski zakonik za Crnu Goru obzirom na ostalo crnogorsko zakonarstvo (knj. 96.); Sudbeno ustrojstvo republike Dubrovačke, I. perioda od g. 1272. do 1459. (knj. 105., 108.), II. perioda od g. 1460—1667. (knj. 114.), III. perioda od g. 1667—1808. (knj. 115.); Crkva i država u Dubrovačkoj republici, I. dio: Stanje Dubrovačke crkve u 16. i 17. vijeku (knj. 119.), II. dio: Odnosaji crkve s državom (knj. 121.); Državni rizničari republike Dubrovačke (knj. 127.); Carinarski sustav Dubrovačke republike (knj. 129.); — u „Stari-nama“ je priopćio: Bibliografske pabirke iz Dubrovačkih arhiva (knj. 27.); Priloge k arhivalnijem pabircima Dubrovačkim (knj. 28.); Dodatak raspravi: Državni rizničari republike Dubrovačke (knj. 28.); — u zborniku „Monumenta historico-juridica“: Bratovštine i obrtne korporacije u republici Dubrovačkoj od 13. do konca 18. vijeka (vol. VII.). — Na glas o smrti neprežaljjenoga pokojnika zamolila je Akademija svoga člana dopisnika Josipa Jelčića, da mu u njezino ime na odar položi vijenac i zastupa je kod sprovoda, a obitelji je njegovoj pismeno izrekla svoje saučešće.

Dne 14. ožujka predstavio se u Biogradu član dopisnik filoz.-juridičkoga razreda Matija Ban, umirovljen činovnik u srpskom ministarstvu spoljašnjih djela, koji je Akademiji pripadao od njezina početka (od 25. srpnja 1867.). Svojim pjesničkim djelima, svojim publicističkim radom, svojim postojanim zagovaranjem sloge između Hrvata i Srba pristao je u kolo najodličnijih sinova svoga rodnoga grada Dubrovnika i ostavio sebi trajan spomen u srcu jedne i druge pole našega naroda. U ime Akademije položio mu je na odar vijenac njezin član dopisnik Milan Đ. Milićević, koji je Akademiju i kod sprovoda zastupao, a uprava je obitelji Banovoj pismeno izrekla saučešće Akademije.

Dne 21. veljače umr'o je u Pragu član dopisnik dr. Franjo Studnička, c. kr. dvorski savjetnik i profesor matematike u češkom sveučilištu u Pragu. Akademija ga je izabrala za člana dopisnika matem.-prirodoslovnoga razreda 24. studenoga 1873., a on joj se odužio tim, što je neke rasprave priopćio i u „Radu“, i to: O nekih vlastitostih determinanta verižnika (knj. 78.); Novi način, kojim možemo izvesti treći temeljni poučak determinanta (knj. 83.).

Dne 14. lipnja preminuo je u Varšavi član dopisnik histor.-filologičkoga razreda Jan Karłowicz, glasoviti folklorista poljski i bivši urednik časopisa „Wisła“, koji je pripadao Akademiji istom od 15. prosinca 1898.

Dne 23. srpnja umr'o je u Pragu član dopisnik dr. Eduard Weyr, c. kr. dvorski savjetnik i profesor matematike u češkoj politehnici u Pragu, kojega je Akademija izabrala za svoga člana dopisnika matem.-prirodoslovnoga razreda 16. prosinca 1895.

Napokon je dne 27. srpnja preminuo u štajerskom Gracu član dopisnik dr. Simon Šubic, umirovljen profesor fizike u gradačkom sveučilištu. Akademija ga je izabrala za člana dopisnika matem.-prirodoslovnoga razreda odmah u početku svoga života (25. srpnja 1867.). U „Radu“ je priopćio više rasprava iz svoje struke, i to gotovo sve na svom materinskom (slovenskom) jeziku: Kaj so hudourni vrtinci (knj. 6.); Svet in duh človeški (knj. 14.); Mehanična teorija o toploti (knj. 19. i 24.); Dinamična teorija o plinih (knj. 29.); Nove metode za opredjeljivanje vlage u zraku (knj. 40.); O matematičkih pomagalih fizikalnoga motrenja (knj. 40.).

Akademija je na vijest o smrti i netom pomenutih naših drugova pismeno izrekla svoje saučešće korporaci-